

باحضور وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در گلستان

اختتامیه جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی برگزار شد

درگفت‌وگو با پژوهشگر، مترجم و مدرس تئاتر مطرح شد

منصور براهیمی: پژوهش نیاز اجتناب‌ناپذیر هر فعالیت هنری است

نگاه امیرحسین حریری به بخش سمینارهای جشنواره آیینی و سنتی

ارتباط با پژوهشگرانی چون شکروکارلسن، تعامل فرهنگی ماراگسترش می‌دهد

گفت‌وگو با هوشنگ جاوید

حضور نسل جوان در نمایش‌های آیینی نشان از تعهد به فرهنگ ایرانی دارد

رئیس انجمن هنرهای نمایشی کشور:

هر جشنواره تئاتری، باید پیوست پژوهشی داشته باشد

باحکم مهدی حامدسقایان

نرگس یزدی مدیر بخش پژوهش جشنواره تئاتر فجر ۴۲ شد

مدیرکل هنرهای نمایشی ایران:

جشنواره اتودهای نمایشی بوکان، جایگاهش راپیدا کرده‌است

برگزاری اختتامیه جشنواره آیینی و سنتی در بخش سمینار علمی و نمایشنامه‌نویسی

نمایشنامه‌نویسان برتر معرفی شدند

حمایت میلیاردی وزیر فرهنگ از انجمن‌های نمایشی استان‌ها

صفحه ۱

با میزبانی ۹ شهر در ۶ استان کشور بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی برگزار شد

صفحه‌های ۷ تا ۷۱

پیام وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی

مردمی بودن جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی، باید تقویت شود

بودن را در هر دوره، به نسبتی مضاعف، تقویت کرده و مخاطبان بیشتری را از متن و بطن ملت بزرگوارمان به صحن و ساحت این رویداد بزرگ هنری بیاورد و بر سرمایه اجتماعی خود بیفزاید. این تأکید بر مردمی کردن هنر، پیشانی‌نوشت حرکت‌های فرهنگی هنری دولت مستقر و خدومی است که توان خود را از باور عمیق و ایمان قلبی خدمتگزارانش به ظرفیت‌ها و توانمندی‌های وسیع مردم نجیب این کشور، از اقصی نقاط گمنام آن تا آشناترین نقطه زیست اجتماعی‌اش می‌گیرد و به افق اتصال به دریای توفیق و ماندگاری‌های فرهنگی‌اش تا فردا و فرادهای پیش رو، امیدوی واقع دارد. از این رو با تمام امید و تواضع، دست دعا به درگاه لایزال احدیت فرا برده و سربلندی و سرافرازی این ملت هنرمند و خادجو را خواستارم و ایامی پرفروغ‌تر و مرزهایی گسترده‌تر را برای هنرمندان حاضر در برنامه‌ها و اجراهای منظور

حوزه‌های آیینی خود را از بُن‌مایه‌های فکری و وزن فرهیختگی مردم آن قلمرو فرهنگی برگرفته‌اند و همگی بازتاب نمادین لایه‌ها و منظرهای ذهنی و آرمانی اجتماع‌شان بوده‌اند. به بیانی دیگر، آیین و تئاتر، دو روی یک سکه‌اند و هنرهای آیینی و سنتی مردمان، از جمله ساکنان شریف و هنرور ایران اسلامی، از سویی نزدیک‌ترین تصویر از زندگی حقیقی اقشار فضیلت‌گرای این مردم را نشان می‌دهند و از سویی دیگر، وسیع‌ترین تعریف را از هنر تئاتر به مخاطب خود ارائه می‌کنند.

جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی هنرمندان این مرز و بوم گرامی نیز که اینک بیست‌ویکمین دورهٔ بروز و نمود خود را در گسترهٔ بین‌المللی تجربه می‌کند، از چنین تعریفی بهره می‌گیرد و اعتبار گرانشگ خود را وامدار سنن و آیین‌های جاری در چنین فرهنگ و مردمی است و اتفاقاً از این رو بایستی در طی مسیر ارزش‌گرایی و تأثیرگذاری خود، مردمی

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در پیامی به بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی، بر تقویت مردمی بودن جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی که منجر به افزایش سرمایه اجتماعی آن می‌شود، تأکید کرد.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، محمدمهدی اسماعیلی، به مناسبت برگزاری بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی، پیام داد. در متن پیام وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی آمده است:

«هنرهای نمایشی از آن‌رو که بیشترین یکسانی و آیینگی را با زندگی فردی و تعاملات اجتماعی انسان‌ها دارند، در دوره‌ها و تحولات گوناگون تاریخی ملت‌ها، همواره ساخت و ساحتی متفاوت پذیرفته‌اند، اما اصالت مفهومی و جوهرهٔ مشترک جلوه‌های مختلف آن‌ها همگی در این است که

در بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی ایران عزیز، آرزو می‌کنم. بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی با دبیری احمد جولایی، از یکم تا یازدهم مهر، در بخش‌های «رادیو تئاتر» و «نمایشگاه هنرهای نمایشی» به میزبانی تهران، «صحنه‌ای» (ویژه-آزاد) و «بین‌الملل» به میزبانی استان گلستان (گرگان و کردکوی)، «شبه‌خوانی» به میزبانی استان مرکزی (نفرش)، «نمایش‌های فردی، نقالی، روایت‌های ملی و کاراواها» و «معرکه‌ها، آیین‌ها و بازی‌های نمایشی» با ۲۷ اجرا، «عروسکی» و «دانشجویی» و با ۲۱ اجرا و «سمینارهای پژوهشی» و «نمایشنامه‌نویسی» با ۲۰ مقاله برگزار شد.

استان گلستان کرده بود، گفت: «قرار شده از انجمن‌های موسیقی، تجسمی و نمایشی هم حمایت کنیم و از این رو یک‌میلیارد برای آن‌ها اختصاص داده خواهد شد.» او افزود: «در راس تمامی این حمایت‌ها شخص رئیس‌جمهور قرار گرفته که این امر نشان‌دهنده جایگاه و اهمیت فرهنگ و هنر در دولت سیزدهم است.» او در پایان گفت: «برای ما، همیشه هنرمندان گرامی هستند و در خدمت آن‌ها و تمام هنرمندان استانی که در شهرهای مختلف فعالیت می‌کنند، هستیم.» وزیر فرهنگ در ادامه با اشاره به صحبت‌هایی که در اختتامیه بیست‌ویکمین جشنواره نمایش‌های آیین و سنتی در شهرستان‌ها شود.

رفتار مردانه در نقل زنانه نمی‌گنجد

حضور بانوان در عرصه هنر نقالی و داستان‌گذاری بسیار ارزشمند و قابل تقدیر است اما من همیشه نسبت به حضور بانوان در هنر داستان‌گذاری و نقالی حساس بوده و هستم. به قول شرق‌شناسان در طول تاریخ، مادران ایرانی روایت‌گران تاریخ برای فرزندان‌شان بوده‌اند اما نه به این شکل که مقلد مردان باشند. مادران ایرانی با بیان احساسی خودشان و درکی که از مسائل تاریخی پیدا کرده بودند مسئله حماسه را در روح کودکان بزرگ می‌کردند؛ اما بانوان، اکنون بدون استثنا از کوچک تا بزرگ رفتار مردانه دارند که بدیهی است این رفتار در نقل زنانه نمی‌گنجد.

داستان‌گذاری و نقالی زنانه باید از نقالی مردانه متفاوت باشد. بانوانی که اکنون به عنوان نقال فعالیت دارند، حتی به این فکر نیفتاده‌اند که از ویژگی‌های زنانه بیانی خود در نقل‌های‌شان بهره‌مند شوند. اولین چیزی که در نقل زنانه باید از آن پرهیز کرد، دوری از تقلید رفتارهای مردانه و پرداخت حماسه به سبک و سیاق نقالان مرد است. جامعه بانوان برای پدید آوردن عادات و حرکات نو بسیار هوشمند هستند. آن‌ها باید با یکدیگر در این راستا همفکری کنند تا تفاوت داستان‌گذاری زنانه و مردانه مشخص شود و از ویژگی‌های روایت زنانه در آثارشان بهره ببرند. مردان نباید برای بیان مشخصات نقالی به جای زنان تصمیم بگیرند. همان‌طور که بانوان نیز نباید در این مسیر به تقلید از آقایان بپردازند و تنها به نمونه‌های اجرایی مردان اکتفا کنند. در بحث نقالی باید به این موضوع توجه داشت که بیان مردانه برای یک زن مناسب نیست.

حماسه‌گویی و احساس حماسه با تقلید مردانه در اجرا دو مقوله کاملاً متفاوت است. به‌طور مثال ما در جشنواره بیست‌ویکم نمایش‌های آیینی و سنتی شاهد نمایشی از زنان عرب بودیم که به شرح قصه «عروسی قاسم» می‌پرداخت. بانوان این نمایش آیینی با بیانی کاملاً زنانه به انتقال داستانی که مدنظر داشتند، مشغول بودند. جالب اینجاست که یکی از این بانوان به زبان مردم مناطق جنوب ایران، مَلاَیه با همان روضه‌خوان زن بود و با استفاده از ویژگی‌های روضه‌خوانی به نقل داستان مدنظرش پرداخته و روایت خود را با شاخصه‌های زنانه به بهترین شکل ممکن به نمایش گذاشت. این گروه در روایتگری زنانه بسیار قوی عمل کردند و می‌توان از آن‌ها به عنوان الگویی از نقل زنانه یاد کرد.

تماشای نمایش آیینی «عروسی قاسم» به عنوان یکی از آثار راه‌یافته به جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی می‌توانست به عنوان فرصتی برای آشنایی دیگر هنرمندان با نقل زنانه و همچنین تبادل تجربه آن‌ها با یکدیگر برای بهبود روند کیفی آثارشان باشد.

قطعا نمونه‌های اجرایی نقالی مردانه و همه‌گیری آن روی اجرای بانوان ما تأثیرگذار بوده است. به همین دلیل نیز علاوه بر توجه بیشتر جامعه بانوان داستان‌گذار به این موضوع، متولیان امور فرهنگی و هنری نیز باید نسبت به آموزش در این حوزه برنامه‌ریزی بیشتری داشته باشند.

ارتباط با پژوهشگرانی چون شکرن و کارلسن، تعامل فرهنگی ما با جهان را گسترش می‌دهد

امیرحسین حریری، عضو هیئت علمی دانشکده هنرهای زیبا، با اشاره به این‌که پژوهش‌های بینافرهنگی افرادی چون شکرن و کارلسن در حال حاضر جزو منابع مطالعاتی دانشجویان در دانشگاه‌هاست، ارتباط مستمر و دوسویه بین پژوهشگران ایرانی و خارجی، خصوصا در زمینه‌های مربوط به نمایش‌های آیینی و سنتی را مایه معرفی و تبیین بیشتر و بهتر فرهنگ کشورمان در جهان می‌داند.

نگار امیری: پژوهش، یکی از اصولی‌ترین و مهم‌ترین عوامل تاثیرگذار در زمینه تولید آثار نظری و عملی در تمامی رشته‌های هنری به‌ویژه تئاتر است.

در این راستا، ستاد اجرایی بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی، بخش سمینارهای علمی و پژوهشی را به دبیری نرگس زیدی، با ارائه حضوری مقاله‌های پژوهشگران ایرانی و شرکت استادان بزرگی چون ریچارد شکرن، ماروین کارلسن، بهارات گویت و... از دیگر کشورها در وینارها به میزبانی شهر تبریز برگزار کرد.

به همین مناسبت، گفت‌وگویی با امیرحسین حریری، عضو هیئت علمی دانشکده هنرهای زیبا دانشگاه تهران انجام دادیم و از او درباره نقش پژوهش در جریان عمومی تئاتر کشور و جشنواره‌هایی چون نمایش‌های آیینی و سنتی پرسیدیم که می‌خوانید.

پژوهش تا چه میزان برای اجرا و برگزاری فعالیت‌های هنری به ویژه جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی ضروری است؟

طبعاً نمی‌توان میزان و مرز دقیقی برای ضرورت پژوهش در این زمینه تعیین کرد. چراکه پژوهش و حوزه مطالعات نظری همبسته مستقیم و الزامی در پیاده‌سازی سیاست‌گذاری‌های راهبردی و اجرایی-محتوایی هر جشنواره‌ای است. به تعبیر دقیق‌تر، هر جشنواره فرهنگی و هنری به مثابه یک سامانه فکری-فرهنگی، پیشاپیش ملزم است که به درک عمیق و دقیقی از حدود عملکردش برسد و واضح است که این درک تاریخمند، جز با مطالعات نظام‌مند پیشینی حاصل نمی‌شود.

در مورد جشنواره آیینی و سنتی که با پیشینه و قدمت قابل توجهی برگزار می‌شود، مسئله نظروزی حتی بیش از دیگر رخدادهای مشابه دیگر، واجب به نظر می‌آید.

به نظر شما برای بهبود و ارتقای کیفی بخش پژوهش جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی در سال‌های آینده چه باید کرد؟

باید بپذیریم که مقوله پژوهش در هنر امروز به سمت نتایج کاربردی سوق پیدا کرده است. لذا متمرکزشدن بر محورهای تئوریک که ماحصل آن حتی‌الامکان به‌صورت کاربردی و عینی در تولیدات نمایشی متجلی شود، می‌تواند باعث ارتقاء و تعالی دو سویه اندیشه و عمل شود.

یکی از کارکردهای دانشگاه، پرورش پژوهشگر است اما دانشجویان ما بیشتر به بحث تولید توجه دارند تا پژوهش. به نظر شما دلایل کم‌توجهی به امر پژوهش در حوزه آکادمیک چیست؟

اتفاقاً در حال حاضر با نظر شما موافق نیستم. چرا که در یک دهه گذشته در اکثر دانشگاه‌های تخصصی سطح یک کشور، شاهد برجسته بودن امر پژوهش نسبت به تولید مهارت هستیم که البته این موضوع به ساختار سازمانی و آموزشی دانشگاه‌ها برمی‌گردد. اما این‌که این رویکرد غالب منجر نتایج کاربردی پژوهشی می‌شود یا خیر، جای تامل و آسیب‌شناسی جدی دارد. اما آنچه که به نظر من مشهود است، فاصله گرفتن دانشگاه از آموزش‌ها و پژوهش‌های مهارت‌محور است. نکته‌ای که علیرغم استعداد و انگیزه دانشجویان، خود را در کیفیت فنی بعضی از تولیدات دانشجویی و آکادمیک نشان می‌دهد.

بسیاری از کشورها، آیین‌های نمایشی خود را در یونسکو ثبت کرده‌اند، اما تنها آیین ثبت شده ایران، تعزیه است. با توجه به این‌که ثبت آیین نیازمند پرونده پژوهشی است در این زمینه چه اقداماتی باید انجام داد؟

این چنین پروژه‌هایی نیازمند پشتیبانی و حمایت مستقیم دولت از نهادهای متولی و پژوهشگران این عرصه است. از نظر مصالح پژوهشی و افراد متخصص در این زمینه غنی هستیم. اما شوربخانه حمایت‌های مدون و هدفمندی از جانب مسئولان صورت نگرفته و به نظر می‌رسد در اولویت فرهنگی‌شان هم نیست.

موجب تأسف است ایران با این غنای فرهنگی بالا و والا، موطن ما باشد و ما از داشته‌هامان غافل باشیم و در معرفی آن هم به نسل جوان خودمان و هم به دیگر فرهنگ‌ها و تمدن‌ها، به شدت کاهلی کنیم. به هر جای این سرزمین نگاه کنیم، سرشار از آیین‌های دراماتیک و یا درام‌های آیینی است که بسیاری از کشورها، حسرت داشتن حتی یکی‌شان را دارند و ما با بی‌توجهی، زمینه فراموشی و بعضاً مصادره آن‌ها توسط دیگران را فراهم می‌کنیم.

بهره‌گیری از تجربیات این پژوهشگران سرشناسی چون ریچارد شکرن، بهارات گویت، ماروین کارلسن و ... در جشنواره آیینی و سنتی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

پرداختن به آیین‌ها و نمایش‌های سنتی ایران از سوی نظریه‌پردازان و آفرینشگران جهان مسبوق به سابقه است. در گذشته نیز افرادی چون چلکوفسکی، بروک و منوشکین به آیین‌های نمایشی در ایران، توجهی ویژه داشته‌اند؛ اما گستردگی و تنوع و غنای فرهنگی ایران همواره بستر مناسبی برای نگاه آگزیستیستی پژوهشگران غربی بوده است. بنابراین ارتباط مستمر و دوسویه بین پژوهشگران شرق و غرب، خصوصاً در زمینه‌های مربوط به آیین‌ها و درام سنتی بدون شک بر ثبت، بسط و توسعه و تبیین آن در جهان بینافرهنگی امروز کمک‌کننده خواهد بود.

پژوهش‌های بینافرهنگی افرادی چون شکرن و کارلسن در حال حاضر جزو منابع مطالعاتی دانشجویان ما در دانشگاه‌هاست. طبیعی است که حضور این افراد شاخص در رویدادهای فرهنگی و هنری و ارتباط مستقیم‌شان با پژوهشگران ما باعث دریافت بهتر نظریات و در عین حال تعاملات سازنده فرهنگی خواهد بود.

در گفت‌وگو با پژوهشگر، مترجم و مدرس تئاتر مطرح شد

منصور براهیمی: پژوهش نیاز اجتناب‌ناپذیر هر فعالیت هنری است

جشنواره‌ای از عهده آن برنمی‌آید. او با بیان این‌که هیچ یک از نهادها و سازمان‌ها در حوزه نمایش‌های آیینی-سنتی نقش حمایتگر ندارند، توضیح داد: «اگر آسیب‌هایی که مدت‌هاست بر بدنه شکل‌های گوناگون بومی و اجرایی وارد آمده با پژوهش مناسبی بررسی شود، احتمالاً بیشترین آسیب‌ها را نهادها به آن وارد کرده‌اند. نهادهای مسئول اسیر دیوانسالاری هستند و دیوان‌سالاری به آن غلام بدهیبت می‌ماند که کودک آیینی-سنتی هراسان و گریان را در آغوشش تکان می‌دهد و می‌گوید نترس، من کنارت هستم!»

او افزود: «اگر سازمان‌های مردم‌نهادی از اهل تئاتر شکل بگیرد و این نهادها تابع یک سیاست مرکزی که از تهران (یا مرکز استان) دیکته می‌شود، نباشند و به کمک شهرداری‌ها یا نهادهای مشابه از امکاناتی بهره‌مند شوند که فقط راهاندازی آن‌ها را

در مورد پیوند میان پژوهش و فرایند خلاق هنری می‌توان گفت؛ گونه‌هایی که آن‌ها را «بومی» یا «سنتی» می‌نامند، معمولاً رمزگان‌های مدون و بی‌چون‌وچرایی دارند و فردیت هنری، به معنای مدرن، ویژگی شاخص آن‌ها نیست

تسهیل‌کند و ارشاد با توجه به فرهنگ‌های متنوع قومی و از طریق مردم بومی (نه شورای نظارت و چیزهایی از این قبیل) بر آن‌ها نظارت کند، آن وقت می‌توان گفت که نخستین گام‌ها برای سپردن فرهنگ مردم به خود مردم برداشته شده است.»

این هنرمند با اشاره به این‌که مردم‌نهاد شدن باید در سطح تئاتر رسمی کشور هم اتفاق بیفتد، گفت: «تئاترهای کامیونیتی (باتئاترهای مردم‌نهاد یا جامعه‌بنیان) ضرورتی اساسی است که باید ورای نهادها برنامه‌ریزی شود. اگر به این نحو پیش برویم، نمایش‌ها و اجراهایی بومی به ظهور خواهد رسید که اصلاً در نظریه‌های تنگ و منسوخ ما پیش‌بینی نشده و امکانی فراهم می‌شود که نظریه‌پردازی در مورد سنت و آیین، پویایی ملی، منطقه‌ای و حتی جهانی شکل و جریان بگیرد.»

معیار «خلاقیت‌کُش» بر پایان‌نامه‌ها و پژوهش‌های دانشگاهی تحمیل می‌کند، و نه از آن نوع شبه‌پژوهش‌ها که در بالا از آن‌ها یاد کردیم، بلکه با کمک روش‌های متنوع در «پژوهش اجرایی» (Performance research) یا آنچه پژوهش‌های «کارورزانه» یا «عمل‌بنیاد» (-Practice Research-led) یا (Practice-led Research) می‌نامند. نمونه‌های افراطی آن برخی آثار آربن منوشکین و یا مه‌اپاراتا از پیتر بروک است. ایرادهای عمده‌ای که به این نوع آثار گرفته‌اند، به نحوه تصاحب یا تملک میراث سنتی بازمی‌گردد، اما بنیاد پژوهشی آن‌ها جدی و محکم است.»

او افزود: «در این میان، استانیه‌وسکی لهستانی نمونه‌ای است که به جای تصاحب، می‌کوشد گروهش و در نتیجه تماشاگران را در جهان خاص آثار گذشتگان ساکن کند و در اجراهای او نمی‌توان مرزی میان پژوهش، سلوک اجراگر، میراث سنتی و خلاقیت ترسیم کرد.»

براهیمی توضیح داد: «جالب است که ما ایرانیان همیشه از «کنفرانس پرندگان» پیتر بروک تجلیل کرده‌ایم بی‌آن‌که «کنش تأویل» را در «منطق الطیر» با کنش اجرایی بروک مقایسه کنیم و به فاصله شگرف این کارگردان مشهور با جهان متن عطار توجه کنیم. در واقع سلوک اجراگران در این اثر بسیار اندک است و اجرا همواره در بیرون جهان عطار باقی می‌ماند.»

این مدرس و مترجم عرصه هنرهای نمایشی با بیان این‌که بهبود و ارتقای بخش پژوهش کار جشنواره نیست، گفت: «ارتقای کیفی پژوهش را نمی‌توان با یک برنامه جشنواره‌ای حل و فصل کرد. قصدم آن نیست که جشنواره‌ها را تحقیر کنم اما جشنواره کارکردهای محدودی دارد. در بهترین شرایط، آن هم در صورتی که دیوان‌سالاری، آن را به ویرترین تبدیل نکند، جشنواره می‌تواند به فعالیت‌های زیرساختی که مقدم بر برپایی خودش شکل گرفته توجه کند، به تجلیل از آن‌ها بپردازد و به آن‌ها جهت دهد، اما نمی‌تواند زیرساخت‌ها را ایجاد کند. این انتظار خارج از حد از جشنواره، مطالبه بار سنگینی است که هیچ

ما کجاست؟ بدتر آن که طی سال‌های اخیر به آن چنان تقدسی بخشیده‌ایم که هر کس در مورد آن چون و چرا کند، انگار به مقدسات توهین کرده است.»

براهیمی گفت: «ما در شرایط فعلی از قافله اندیشه و نظریه‌پردازی در سطح جهانی هم عقب افتاده‌ایم و در جایی که مردم‌شناسی کمبریج در مقابله با حملات نظریه‌های رقیب، یا به حاشیه رانده شده و یا در اصول اساسی خود تجدیدنظر کرده‌است، همچنان، به دلیل فقدان فرهنگ پژوهش، در حال تکرار و بازتکرار همان حرف‌ها و همان روش‌ها هستیم. شاید کشور هند مثال مناسبی باشد از فرهنگی که نه فقط در برابر نظریه‌های غربی مقاومت نشان داد، بلکه توانست در میدان «نظریه اجرا» با تکیه بر اندیشه و فرهنگ پژوهشی، نه صرفاً با روش، آن هم در سطح جهانی، حضوری چشمگیر داشته باشد.»

او ادامه داد: «در این میان از کشورهایی چون

ما ایرانیان همیشه از «کنفرانس پرندگان» پیتر بروک تجلیل کرده‌ایم بی‌آن‌که «کنش تأویل» را در «منطق الطیر» با کنش اجرایی بروک مقایسه کنیم و به فاصله شگرف این کارگردان مشهور با جهان متن عطار توجه کنیم

ژاپن، چین، اندونزی، نیجریه و مانند این‌ها که شاید در حوزه نظری آن‌قدرها برجسته نیستند، یادی نکردم؛ اما اجراهای بومی آن‌ها ارزش‌های جهانی خود را نشان داده و این ارزش‌ها قطعاً با پژوهش به بار نشست‌ه است.»

این پژوهشگر توضیح داد: «در مورد پیوند میان پژوهش و فرایند خلاق هنری می‌توان گفت؛ گونه‌هایی که آن‌ها را «بومی» یا «سنتی» می‌نامند، معمولاً رمزگان‌های مدون و بی‌چون‌وچرایی دارند و فردیت هنری، به معنای مدرن، ویژگی شاخص آن‌ها نیست (مانند تعزیه، کیوگن، باله، اپرا، کاتا‌کالی، بالی و...)؛ بنابراین اجرای این نوع آثار در جامعه امروز، خوانا نخواهد درگیر مجموعه‌ای پرسش بنیادی است، که فقط با پژوهش می‌توان بر آن‌ها فائق آمد، اما نه از آن نوع پژوهش‌ها که جامعه دانشگاهی با پروپوزال و هزار و یک

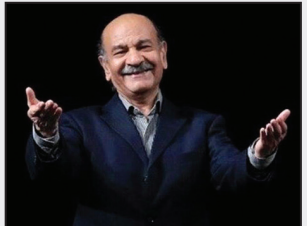
منصور براهیمی، پژوهشگر، مترجم و مدرس تئاتر با بیان این‌که پژوهش نیاز اجتناب‌ناپذیر هر فعالیت هنری است، گفت برای امر پژوهش و فعالیت تئاتر نیازمند سازمان‌های مردم‌نهاد هستیم.

به گزارش ایران تئاتر، سمینارهای پژوهشی یکی از مهم‌ترین بخش‌های بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی بود که در روزهای هشتم و نهم مهر در باشگاه فرهنگیان تبریز برگزار شد.

به‌منظور ارزیابی اهمیت برگزاری سمینارهای پژوهشی و ارتقای کیفی این بخش در سال‌های آتی و دوره‌های دیگر جشنواره، گفت‌وگویی با منصور براهیمی، پژوهشگر، مترجم و مدرس تئاتر داشتیم. براهیمی با اشاره به اهمیت پژوهش در روند برگزاری هر رویداد هنری گفت: «در این‌که پژوهش نیاز اجتناب‌ناپذیر هر فعالیت هنری به‌ویژه جشنواره‌هاست، شک‌و‌شبهه‌ای وجود ندارد.» او با اشاره به مشکلاتی که کشور ما در حوزه پژوهش با آن مواجه است، ادامه داد: «مشکل موجود در کشور ما این است که برخی فعالیت‌های شبه‌پژوهشی را به جای پژوهش می‌نشانیم و گمان می‌کنیم پژوهش کرده‌ایم. مثلاً در همین عبارت معشوش «نمایش‌های آیینی-سنتی» یک بار از خود نپرسیده‌ایم که «آیین» چیست و «سنت» کدام است و چه فعالیت‌هایی را می‌توان «نمایش» نامید.»

این پژوهشگر با بیان این‌که هر نوع پژوهشی با پرسش آغاز می‌شود، ادامه داد: «ما انبوهی کتاب و مقاله تکراری فراهم کرده‌ایم که یا جمع‌آوری متونی است که مدعی هستیم میراث «سنتی» ماست، یا گزارش‌هایی است پراکنده و ناهم‌خوان از این رسم، یا آن مناسک و آیین که ادعا می‌کنیم از دماغ قیل افتاده‌اند و در هیچ جای دنیا نظیر ندارند.»

او افزود: «این آشفتگی در «روش»، بنیاد نظری دارد و از «نظریه مردم‌شناسی کمبریج» به‌ویژه از کتاب «شاخه زرین» جیمز فریزر ناشی می‌شود. جالب است که ما تمام این دعای‌و را که اساساً بنیاد غربی دارد و بیش از نیم‌قرن پیش، بنیاد مطالعات ما در مورد نمایش در ایران قرار گرفته است، تحت عنوان «سنتی»، «اصیل» و «میراث هویت‌ساز» ایرانی به خورد خلق‌الله داده‌ایم. در این فاصله طولانی، یک بار از خود نپرسیده‌ایم که ما واژه «سنتی» را براساس کدام نظریه به کار می‌بریم و ایشخور فکری

پیام تسلیت مدیرکل هنرهای نمایشی به مناسبت درگذشت فردوس کاویانی

کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی به مناسبت درگذشت فردوس کاویانی نوشت یاد و خاطرات آن هنرمند فقید همواره استوار، اثرگذار و ارزشمند در عرصه هنر روح نواز نمایش در متن و بطن و قلب مردم بزرگوار ایران اسلامی مانا خواهد ماند.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در یادداشتی درگذشت فردوس کاویانی، هنرمند شناخته شده تئاتر، تلویزیون و سینما کشور را تسلیت گفت.

عضو هیئت انتخاب بخش رادیوتئاتر جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی:

حیات رادیوتئاتر به مخاطبش بستگی دارد

امین رهبر، عضو هیئت انتخاب بخش رادیوتئاتر بیست و یکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی گفت: تصمیم‌گیری درباره ادامه حیات رادیوتئاتر بر عهده تماشاگر حرفه‌ای تئاتر است.

* * *

به گزارش ایران تئاتر، عضو هیئت انتخاب بخش رادیوتئاتر جشنواره درباره برگزاری اولین دوره رادیوتئاتر در این دوره از جشنواره آیینی سنتی گفت: «پایه‌گذار رادیوتئاتر مرکز هنرهای نمایشی رادیو است و این گونه نمایشی ابتدا در جشنواره فجر اجرا شد و بعد به جشنواره دانشجویی و دیگر جشنواره‌ها رسید.»

او اضافه کرد: «هر گونه نمایشی که به اجرای فرهیخته و با اصالت نمایشی کمک کند، به خودی خود اتفاق خوبی است ولی نوع ارائه رادیوتئاتر به عنوان گونه‌ای نوظهور که هنوز هم خیلی مباحث تئوریک و علمی درباره آن تدوین نشده، اهمیت زیادی دارد تا از شکل درست آن منحرف نشویم.» او با ابراز خرسندی از روند اجرای رادیوتئاتر در جشنواره فجر ادامه داد: «خوشبختانه این گونه نمایشی در جشنواره تئاتر فجر در این چند سال سیر معقولی داشته و توانستیم برای معرفی بهتر آن به نشانه‌ها و پارامترهایی دست پیدا کنیم.»

رهبر با اشاره به تعریف رادیوتئاتر به عنوان یک گونه نمایشی توضیح داد: «رادیوتئاتر تلفیق نمایش رادیویی و صحنه‌ای است و میزان رادیویی بودن یا صحنه‌ای بودن آن، به گروه اجرایی وابسته است، در هر حال دستیابی به هر گونه نوظهوری اتفاقی است مثبت برای جذب مخاطب و برقراری ارتباط بهتر با او چراکه خلق اثر نمایشی برای برقراری ارتباط با مخاطب است.»

این کارشناس نمایش رادیویی در ارزیابی آثار رسیده به بخش رادیوتئاتر بیست و یکمین جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی توضیح داد: «در این جشنواره هم دو سه اثر خیلی خوب داشتیم که کاملا میزانس‌های رادیویی و پرسپکتیو صدا را رعایت کرده و از المان‌ها و عناصر بصری صحنه هم به نحو احسن سود برده بودند ولی قطعا جا برای پیشرفت این گونه زیاد است و باید خیلی به آن فرصت بدهیم. از سوی دیگر باید از هر جنبش و اتفاق نوظهوری حمایت کنیم تا ببینیم استقبال مخاطب از آن چگونه است.»

او یادآور شد: «در جشنواره تئاتر فجر ثابت شده این گونه نمایش مقبولیت عام را هم دارد. در جشنواره آیینی و سنتی هم برای مخاطب جذاب بود و هم تماشاگر قابل قبولی برای اغلب کارها آمده بودند. تاکنون از سمت جشنواره تئاتر فجر و اداره کل هنرهای نمایشی رادیو و معاونت صدا از این گونه نمایشی حمایت شده است و تصمیم‌گیری درباره ادامه آن بر عهده مخاطب حرفه‌ای تئاتر است که البته به نظر می‌رسد تا الان این تصمیم‌گیری از سمت مخاطب هم شده که این گونه تئاتری می‌تواند گونه‌ای جدی‌تر و حتی خارج از جشنواره‌ها به عنوان گونه‌ای مستقل خود را نمایان کند. همچنان که در حال حاضر هم رادیوتئاتر به صورت مستقل در سالن‌های حوزه هنری اجرا می‌شود و امیدوارم در سالن‌های بیشتری گسترش پیدا کند.»

رهبر کیفیت آثار شرکت‌کننده در جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی را قابل قبول دانست و درباره تاثیر جشنواره‌ها در معرفی این گونه نمایشی گفت: «جشنواره‌ها در کنار حمایت مدیران و بانان این جنبش‌های هنری قطعا موثر هستند. طبیعی است برخی از گروه‌ها نسبت به این گونه نمایشی شناخت خیلی درستی نداشته باشند. در جشنواره آیینی و سنتی می‌توانیم کمی اغماض کنیم اما جشنواره فجر، جای آزمون و خطا نیست و گروه‌های متقاضی شرکت در این بخش باید متوجه باشند که نمایش رادیویی را به نمایشی صحنه‌ای تبدیل می‌کنند که مدیوم تازه‌ای است.»

او اضافه کرد: «با این وصف، اگر تئاتر صحنه‌ای، از عناصر رادیویی استفاده کند، اسمش رادیوتئاتر نمی‌شود چون در رادیوتئاتر میزانس میکروفون داریم؛ یعنی بعد و پرسپکتیو صدا و باید به نمایش رادیویی نزدیک باشیم. ضمن این که نمایش رادیویی هم از همان میزان ظرفیت‌های دراماتیک استفاده می‌کند که نمایش صحنه‌ای و سینما و دیگر گونه‌های دراماتیک. پس قطعا اشتباه است که دور یک میز بنشینیم و نمایشنامه‌خوانی کنیم بلکه باید در رادیوتئاتر از میزانسن صوتی استفاده کنیم، در غیر این صورت از ماهیت این گونه نمایشی دور شده‌ایم. البته این موارد نیازمند پژوهشی علمی است و دوستان پژوهشگر باید درباره آن پژوهش کنند و حتی می‌توانند درباره ادامه حیات این گونه نمایشی هم تحقیق کنند هرچند مخاطب تاکنون در این زمینه تصمیم خود را گرفته است.»

اکرم قاسم‌پور، عضو هیئت انتخاب جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی: جشنواره خوب است اما کافی نیست

اکرم قاسم‌پور معتقد است هنرمندان نمایش‌های آیینی و سنتی، ضمن حفظ شعله‌هایی که در آیین‌ها وجود دارد، باید بتوانند با جهان و مسائل امروز هم ارتباط برقرار کنند. او همچنین تأکید می‌کند اگرچه برگزاری جشنواره در این زمینه خوب است، ولی اگر فعالیت‌ها با آموزش لازم همراه نباشند، اجراها در طول سال گسترش نیابند و مورد نقد قرار نگیرند، نتیجه مطلوب دست نخواهد داد.

به گزارش ایران تئاتر، بخش صحنه‌ای بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی سنتی، به میزبانی استان گلستان، از هفتم تا دهم مهر برگزار شد.

اکرم قاسم‌پور، از مدرسان تئاتر در دانشگاه، یکی از اعضای هیئت انتخاب این بخش از جشنواره نمایش‌های آیینی سنتی بود که با تحلیل آثار، بر ضرورت نوآوری در پرداخت به آیین‌های نمایشی و توجه به نیاز مخاطب امروز تأکید کرد.

هوشنگ جاوید، پژوهشگر و داور بخش نقالی بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی با بیان این که حضور نسل جدید در عرصه هنرهای آیینی و سنتی، نشان از تعهد جوانان امروزی به هنر و فرهنگ ایرانی دارد، گفت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌تواند در عرصه ملی و بین‌المللی از این علاقه و تعهد ملی به عنوان یک امتیاز بهره‌برداری کند.

در گفت‌وگو با هوشنگ جاوید مطرح شد

حضور نسل جوان در نمایش‌های آیینی نشان از تعهد به فرهنگ ایرانی دارد

روایت زنانه در آثارشان بهره ببرند.» نویسنده کتاب «نقش زن در موسیقی مناطق ایران» گفت: «مردان نباید برای بیان مشخصات نقالی به جای زنان تصمیم بگیرند. همان طور که بانوان نیز نباید در این مسیر به تقلید از آقایان بپردازند و تنها به نمونه‌های اجرایی مردان اکتفا کنند. در بحث نقالی باید به این موضوع توجه داشت که بیان مردانه برای یک زن مناسب نیست.

ما در جشنواره بیست‌ویکم نمایش‌های آیینی و سنتی شاهد نمایشی از زنان عرب بودیم که به شرح قصه «عروسی قاسم» می‌پرداخت. بانوان این نمایش آیینی با بیانی کاملا زنانه به انتقال داستانی که مدنظر داشتند، مشغول بودند. جالب اینجاست که یکی از این بانوان به زبان مردم مناطق جنوب مَلایه یا همان روضه‌خوان زن بود و با استفاده از ویژگی‌های روضه‌خوانی به نقل داستان مدنظرش پرداخته و روایت خود را با شاخصه‌های زنانه به بهترین شکل ممکن به نمایش گذاشت. این گروه در روایتگری زنانه بسیار قوی عمل کردند و می‌توان از آن‌ها به عنوان الگویی از نقل زنانه یاد کرد.»

او توضیح داد: «تماشای نمایش آیینی «عروسی قاسم» به عنوان یکی از آثار راه‌یافته به جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی می‌توانست به عنوان فرصتی برای آشنایی دیگر هنرمندان با نقل زنانه و همچنین تبادل تجربه آن‌ها با یکدیگر برای بهبود روند کیفی آثارشان باشد.»

این پژوهشگر در پایان سخنانش با بیان این که ما در حوزه ثبت جهانی و معرفی نمایش‌های آیینی‌مان بسیار ضعیف عمل کرده‌ایم، توضیح داد: «مسئله ما در ثبت و معرفی آثار نمایشی‌مان بیشتر به ارتباطات بین دولت‌ها برمی‌گردد. هنرمندان ما زمینه کمی برای مراوده با هنرمندان سایر کشورها دارند. آثار نمایشی ما در حوزه نمایش‌های عروسی‌کی با کشورهایی مثل تاجیکستان، ترکیه، قزاقستان، چین و... مشابهت‌هایی دارد اما هیچ وقت سعی نکردیم آن‌ها را معرفی کنیم، چه برسد به ثبت آن‌ها.»

گفت‌وگو: نگار امیری

حساب‌شده و میزان داده شده در یک فضای هنری اجرا می‌شود.» او ادامه داد: «ما اکنون، نوآیین‌های نمایشی را توسط نسل جوانی که به سجایا و پاکی‌های برین منطقه و قوم خودش متعهد هستند، نظاره می‌کنیم. آثاری قابل احترام که برخی به درستی انجام شده و برخی ضعف‌های فراوان دارند. جذب مردمی یکی از ملاک‌ها برای تعیین درستی شکل اجرایی این آیین‌ها به شمار می‌آید.»

جاوید گفت: «همه‌فعالان حوزه نمایش‌های آیینی و سنتی عاشق هنر و فرهنگ خودی هستند، با توجه به حضور نسل جدید در این عرصه می‌توان به تعهد جوانان امروزی به هنر و فرهنگ ایرانی پی برد. تعهدی که وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌تواند در عرصه ملی و بین‌المللی از آن به عنوان یک امتیاز بهره‌برداری کند.»

اوافزود: «به قول شرق‌شناسان در طول تاریخ مادران ایرانی روایت‌گران تاریخ برای فرزندان‌شان بوده اند اما نه به این شکل که مقلد مردان باشند.»

این پژوهشگر ادامه داد: «مادران ایرانی با بیان احساسی خودشان و درکی که از مسائل تاریخی پیدا کرده بودند، مسئله حماسه را در روح کودکان بزرگ می‌کردند. اما بانوان، اکنون بدون استثنا از کوچک تا بزرگ رفتار مردانه دارند و این رفتار در نقل زنانه نمی‌گنجد.»

هوشنگ جاوید ضمن تأکید بر این موضوع که داستان‌گذاری و نقالی زنانه باید از نقالی مردانه متفاوت باشد، گفت: «بانوانی که اکنون به عنوان نقال فعالیت دارند، حتی به این فکر نینفاده‌اند که از ویژگی‌های زنانه بیانی خود در نقل‌های‌شان بهره‌مند شوند.»

او افزود: «اولین چیزی که در نقل زنانه باید از آن پرهیز کرد، دوری از تقلید رفتارهای مردانه و پرداخت حماسه به سبک و سیاق نقالان مرد است. جامعه بانوان برای پدید آوردن عادات و حرکات نو بسیار هوشمند هستند. آن‌ها باید با یکدیگر در این راستا همکاری کنند تا تفاوت داستان‌گذاری زنانه و مردانه مشخص شود و از ویژگی‌های

راست کن» به معنای این‌که حرف مرا از ته دل بفهم و با اندیشه و درست بیان کن. مواردی که هیچ یک از نقالان این دوره از جشنواره به آن توجه نداشتند.»

او با اشاره به معیارهای نقالی گفت: «نقالی توجه به بیان، کلام، هیجان‌آوری، مخاطب‌شناسی و مراقبه است. با توجه به این موارد استانداردهای نقالی در این دوره از جشنواره ضعیف بود.»

این پژوهشگر با تأکید بر لزوم آموزش در زمینه هنرهای آیینی و سنتی توضیح داد: «باعث تاسف است که ما کارگاه آموزشی برای نقالی و دیگر نمایش‌های آیینی و سنتی نداریم. حداقل یکی دو نهاد باید ارتقای نقالی و شاهنامه‌خوانی را در برنامه خود قرار دهند. هنر نقالی و داستان‌گذاری ساده نیست. بیان حماسی و چهره‌های حماسی می‌توانند ذهن جامعه را به سمت زنده نگه داشتن حماسه‌ها ببرند اما نه به شکل سطحی.»

این عضو هیئت داوران بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی با بیان این‌که این رویداد نمایانگر فرهنگ و رسوم ایرانی است، تأکید کرد: «جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی نیازمند برنامه‌تیین‌شده و دقیق است. برای نتیجه‌بخشی این رویداد در عرصه فرهنگی باید حداقل برنامه‌ای دو یا سه ساله نوشته شود تا شاهد تحولات فرهنگی با تاثیر خوب اجتماعی باشیم. این جشنواره به‌منظور ماندگاری برای نسل آینده و معرفی به‌جهانیان نیازمند وقت بالاتری است.»

این پژوهشگر با بیان این‌که ما در رویدادهای نمایشی شاهد آیین نیستیم بلکه برداشتی از آیین با چهره‌ای نو را به تماشا می‌نشینیم، توضیح داد: «نمایش‌های آیینی بیان برداشت هنری از آیین و سنت‌ها توسط جوانان برای نشان دادن یک اصالت فرهنگی است. ما هرگز نمی‌توانیم به این اجراها نام آیین اطلاق کنیم. این آثار نگاه و توجه هنرمند به شکل هنری زیبا به اصالت‌های فرهنگی خودش است. در واقع آیین‌ها خودجوش از دل مردم بیرون می‌آیند اما در آثار نمایشی زندگی، آیین و رسوم یک قوم با طرحی

این عضو هیئت علمی دانشگاه سوره گفت: «این جشنواره می‌تواند محل تلاقی و بررسی اندیشه‌ها و آثار باشد که دستاورد خوبی است، ولی قطعا کافی نیست. چراکه آموزش‌های پایه‌ای، امکان تجربه در طول سال و نه فقط در یک بازه زمانی کوتاه، اختصاص یک‌سری امکانات به صورت منصفانه برای گروه‌های اجرایی و... می‌تواند موجب تقویت فعالیت‌های تئاتری در کشور شود.»

او در این‌باره ادامه داد: «بنابراین در این معنا، نقد هر یک از این آثار به اندازه دیده شدن خود آن‌ها می‌تواند موثر باشد. یعنی با اجرای یک نمایش، کار آن تمام نمی‌شود و گروه‌های نمایشی باید فرصت‌هایی پیدا کنند تا در برخورد با منتقدان، مخاطبان و کسانی که اهل فن و تئاتر هستند، اثر خود را از این زاویه‌ها مورد بررسی و تامل قرار بدهند. بنابراین فکر می‌کنم با اجرا شدن این برنامه‌ها در نقاط مختلف، کار یک جشنواره به پایان نمی‌رسد بلکه گفت‌وگو و تمرکز کردن بر نقاط قوت و ضعف، بررسی‌های تخصصی و اتفاقاتی از این دست می‌تواند کمک کند که آن اجراها با خودشان برخورد کنند و بدانند چه مشکلاتی داشته‌اند و در فرآیند تولیدات بعدی باید به چه نکاتی توجه کنند.»

این مدرس تئاتر درباره وابستگی حیات برخی جریان‌های تئاتر مانند نمایش‌های آیینی سنتی به برگزاری جشنواره توضیح داد: «هرگز یک جریان موفقیت نباید خود را به ارایه در یک زمان و نقطه معین متکی بکند. فرآیند آموزش فرایندی نیست که به ارایه یک اثر در یک جشنواره منوط شود. در واقع جشنواره محصل تمام تلاش‌هایی است که گروه‌های تئاتری و افراد طی زمان انجام داده‌اند و در آن، انعکاس تلاش‌ها و آموزش‌هایی را که انجام

شده، طی یک فرآیند می‌بینیم.»

قاسم‌پور در ارزیابی آثار متقاضی شرکت در دوره بیست‌ویکم جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی گفت: «علیرغم ایده‌هایی خوبی که در آثار وجود داشت و تلاش‌هایی که صورت گرفته بود، شاید یکی از نقاط ضعفی که در خواندن متن‌ها با آن مواجه بودم، تکرار است؛ تکرار در متون زیاد دیده می‌شد. بنابراین باید راه حل‌هایی در گفت‌وگوها، تعاملات، تجربیات و آموزش‌های‌مان پیدا کنیم که هنگام کار کردن بر آیین‌ها و سنت‌هایمان، نتیجه این نباشد که چیزی را به همان صورت اولیه بازتاب دهیم.»

این کارشناس تئاتر در این زمینه توضیح داد: «در اینجا مفهوم اقتباس و کار کردن بر مفهوم اقتباس خلاق و این که چگونه در سیطره یک فرم خاص گیر نیفتیم و این‌که چه امکانات و راه‌هایی بیابیم تا بتوانیم از آیین‌ها به صورت موثر، زنده و مرتبط با جهان امروز استفاده کنیم، مورد توجه قرار می‌گیرد.»

قاسم‌پور در پایان یادآوری کرد: «در بحث اجراها هم کلیشه‌های زیادی دیده می‌شد. علیرغم احترام به تمام دوستان و هنرمندانی که تلاش کردند تا کارهای خوبی بیافرینند که حتما چنین آثاری در جشنواره بوده است، ولی اگر بخواهیم آسیب‌شناسی کنیم و دنبال یافتن مشکل و راحل آن باشیم، توجه به این نکته ضروری است که باید کمی بیشتر وارد جهان اقتباس شویم و آن را جدی‌تر بگیریم و جدی‌تر درک کنیم و در انتقال مفاهیم نمایشی به صورت اجرایی بگوئیم به شرایط جدیدی فکر کنیم که با حفظ شعله‌هایی که در آیین‌ها وجود دارد، با جهان، مخاطب و مسائل امروز ارتباط پیدا کند.»

نرگس یزدی مدیر بخش پژوهش جشنواره تئاتر فجر ۴۲ شد

با حکم مهدی حامدسقاییان، دبیر چهل‌ودومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، نرگس یزدی به‌عنوان مدیر بخش پژوهش این دوره از جشنواره منصوب شد. به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط‌عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، نرگس یزدی، پژوهشگر، مترجم، مدرس و نمایشنامه‌نویس دارای کارشناسی و کارشناسی ارشد ادبیات نمایشی از دانشگاه هنر تهران و دکترای پژوهش هنر از دانشگاه هنر اصفهان و عضو هیئت‌علمی دانشگاه هنر تهران با حکم مهدی حامدسقاییان، دبیر چهل‌ودومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، به‌عنوان مدیر بخش پژوهش این رویداد منصوب شد. در متن حکم نرگس یزدی آمده است:

«نظر به تعهد و تجارب ارزشمند شما در عرصهٔ فعالیت‌های هنری به‌موجب این حکم به‌عنوان مدیر بخش پژوهش چهل و دومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر منصوب می‌شوید. برگزاری مطلوب جشنواره و همدلی، حفظ حرمت و کرامت هنرمندان شریف تئاتر ایران از نکات مورد انتظار است. امید است با استعانت از پروردگار متعال اهتمام لازم را برای برگزاری باشکوه این رویداد مهم هنری با تعامل با دیگر مدیران جشنواره به کاربندید. موفقیت و سربلندی شما را از درگاه ایزد منان خواستارم.»

نگارش بیش از ۲۰ مقاله علمی- پژوهشی چاپ‌شده در نشریه‌های علمی-پژوهشی هنرهای زیبا، فصل‌نامه تئاتر، کیمبای هنر، ادبیات نمایشی و هنرهای تجسمی، دانشنامه جهان اسلام و... همچنین شرکت و ارائه مقالات متعدد در کنفرانس‌های داخلی و بین‌المللی در کشورهایی از قبیل صربستان، روسیه، اتریش، فرانسه و آمریکا ازجمله فعالیت‌های پژوهشی این هنرمند است. همچنین دو مقاله این پژوهشگر به‌عنوان مقالات برگزیده در جشنواره ملی هنرهای دیجیتال و نوزدهمین کنفرانس بین‌المللی پژوهش‌های نوین در علوم و فناوری معرفی شده‌اند. ترجمه بیش از پانزده کتاب تخصصی و مرجع در حوزه تئاتر و اجرا، برگزاری ورک‌شاپ‌های متعدد در زمینه دراماتورژی، نمایشنامه‌نویسی، مقاله‌نویسی، روش‌های پژوهش در تئاتر، دوره آشنایی با آثار و اندیشه‌های ماروین کارلسن و دوره‌های تخصصی دیگر در حوزه تئاتر و اجرا ازجمله فعالیت‌های اوست. چهل و دومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر با دبیری مهدی حامدسقاییان در بهمن سال جاری برگزار خواهد شد.

رضا بیابانی: امیدوارم شاهد تأسیس مکانی برای اجرا در پیشگاه حکیم فردوسی باشیم

رضا بیابانی جعفرآبادی، نقال تقدیرشده در بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی با بیان این‌که تشکیل کانون نقالان در کشور امری ضروری و جدی است، می‌گوید امیدوارم در مشهد مکانی برای اجرا ساخته شود و شاهد اجرای نقالی در پیشگاه حکیم ابوالقاسم فردوسی باشیم.

به گزارش ایران تئاتر، رضا بیابانی جعفرآبادی، نقال پیشکسوت خراسان رضوی نقل «اژدهاکشی سام» را در بخش نقالی بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی به میزبانی استان چهارمحال‌وبختیاری در شهر جوتقان اجرا کرد. او یکی از چهار نقال پیشکسوتی است که در اختتامیه این دوره از جشنواره به پاس یک عمر تلاش در عرصه نقالی، پرورش شاگردانی ارزشمند و حفظ اصالت در بیان سجایای اخلاق اقوام ایرانی مورد تقدیر قرار گرفت.

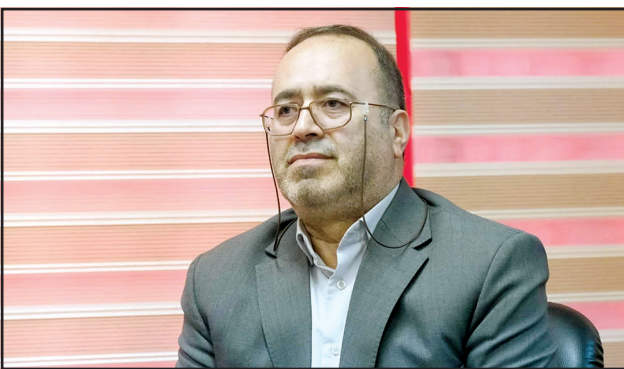
این پیشکسوت هنر نقالی و از فرهنگیان بازنستسته کشور در توضیح درباره «اژدهاکشی سام» گفت: «موضوع این نقل درباره کشتن اژدهای شهر توس به دست سام نریمان است. در شهر توس اژدهایی در کوه زندگی می‌کرده که روزی دو بار از آب رودخانه می‌نوشد و آن را بالا می‌آورد و به این شکل آب را آلوده می‌کند. نوشیدن این آب باعث مملولیت می‌شود و تمام جوانانی که به جنگ اژدها می‌رفتند، نیز کشته می‌شوند. سام نریمان، به مردم توس قول کشتن اژدها را می‌دهد و به قول خود عمل می‌کند.»

او که بیش از نیم قرن است در این رشته فعالیت می‌کند درباره برگزاری این دوره از جشنواره در چهارمحال و بختیاری توضیح داد: «استان چهارمحال و بختیاری دلیرانی مانند سردار اسعد بختیاری و شاعران و بزرگان زیادی را پرورش داده است؛ برگزاری جشنواره در این خطه باعث آشنایی مردم بیشتری با این بزرگان شد.»

بیابانی بیشترین چالش در حال حاضر هنرمندان نقال و هنرهای نمایشی را کمبودهای مالی برای تولید اثر هنری برشمرد و افزود: «مسئولان ارشد هنری در کشور با رفع مشکلات اقتصادی در این زمینه هنرمندان را دلگرم و مشتاق به ادامه کار خواهند کرد. احیا و زنده نگاه داشتن آیین‌ها و آداب و رسوم اقوام مختلف ایرانی بایستی از سوی دولتمردان جدی گرفته شود.»

این نقال پیشکسوت ارتباط نسل جوان با هنر نقالی را بسیار خوب دانست و ادامه داد: «جوانان زیادی بعد از اجرا با من صحبت کرده و ابراز خوشحالی کردند که گذشته‌ها و نیاکان‌شان را با این هنر به یاد می‌آورند. اگر توسط مسئولان به این هنرهای سنتی بیشتر اهمیت داده شود و زیرساخت‌های آموزشی خوبی فراهم شود، بدون شک جوانان علاقه‌مند زیادی به این هنر روی آورده و یا مخاطب جدی آن خواهند شد.»

رضا بیابانی در پایان سخنانش گفت: «امیدوارم مدیران فرهنگی مشهد با دیگر مدیران هنری در کشور برای مشهد که آرامگاه فردوسی بزرگ و خالق «شاهنامه» است، مکانی برای اجرای نقالی تأسیس کنند و شاهد اجرای نقالان سراسر کشور در پیشگاه حکیم ابوالقاسم فردوسی باشیم.»

هر جشنواره تئاتری، باید پیوست پژوهشی داشته باشد

اسرافیل فرج‌اللهی، رئیس انجمن هنرهای نمایشی کشور، تأکید کرد هر جشنواره تئاتری، باید پیوست پژوهشی داشته باشد و فعالیت در این عرصه، در طول سال ادامه یابد.

به گزارش ایران تئاتر، اسرافیل فرج‌اللهی، رئیس انجمن هنرهای نمایشی کشور، یکی از حاضران مراسم اختتامیه دو بخش از بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی، به میزبانی تبریز بود. او در حاشیه برگزاری اختتامیه بخش‌های «سمینار علمی» و «نمایشنامه‌نویسی» که شامگاه یکشنبه ۹ مهر برگزار شد، به خبرنگار ایران تئاتر گفت: «جشنواره ۲۱ آیینی و سنتی، کار و وظیفه بزرگی داشت. همین‌جا از دبیر جشنواره، ستاد مستقر در تبریز، دبیران و مسئولان دو بخش «پژوهش و سمینار علمی» و «نمایشنامه‌نویسی» و همچنین از مدیرکل اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی آذربایجان شرقی کمال قدردانی را دارم.»

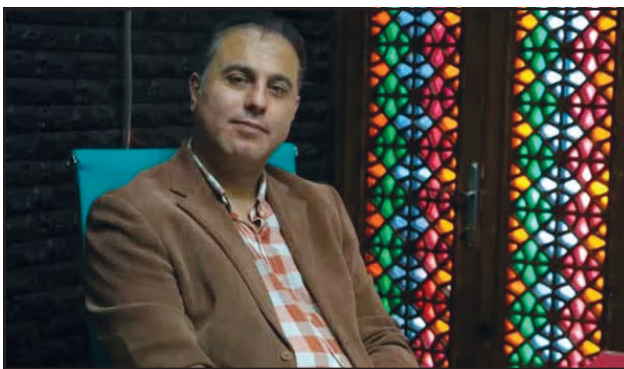
فرج‌اللهی درباره جایگاه انتخاب تبریز برای برگزاری دو بخش «سمینار علمی» و «نمایشنامه‌نویسی» گفت: «تبریز به پشتوانه قدمت و پیشینه خود، به نوعی خاستگاه نمایش و نمایشنامه‌نویسی در کشور ما بوده است. اولین نمایشنامه به زبان فارسی

در ایران نیز توسط نمایشنامه‌نویس این منطقه، میرزا آقا تبریزی نگاشته شده است.»

او افزود: «حتی تاریخ اجرای نمایش در تبریز نیز بسیار با قدمت و با شکوه بوده است، از این رو دوستان در دبیرخانه جشنواره ۲۱ و اداره‌کل هنرهای نمایشی کشور، این شهر را برای میزبانی از بخش نمایشنامه‌نویسی انتخاب کردند.»

رئیس انجمن هنرهای نمایشی کشور درباره اهمیت پژوهش در تئاتر هم توضیح داد: «بخش پژوهش باید در کنار و زیرمجموعه تمامی جشنواره‌ها وجود داشته باشد. پژوهش و بررسی‌های علمی، به عنوان پیوست هر جشنواره‌ای باید در طول سال، به صورت مستمر فعال باشد. با وجود پیوست پژوهشی در جشنواره‌ها، هم آثار نمایشی از نظر کیفی ارتقا می‌یابد و هم کتاب‌ها و مقاله‌های علمی منتشر شده، طراوتی دو چندان به آن رویداد می‌بخشد و ماندگاری و تاثیرگذاری‌اش را افزایش می‌دهند.»

بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی با دبیری احمد جولایی از یکم تا یازدهم مهر، در بخش‌های «رادیو تئاتر» و «نمایشگاه هنرهای نمایشی» به میزبانی تهران، «صحنه‌ای» (ویژه-آزاد) و «بین‌الملل» به میزبانی استان گلستان (گرگان و کردکوی)، «شبیه‌خوانی» به میزبانی استان مرکزی (تفرش)، «نمایش‌های فردی، نقالی، روایت‌های ملی و کارآواها» و «مهرکه‌ها، آیین‌ها و بازی‌های نمایشی» به میزبانی استان چهارمحال و بختیاری (شهرکرد، بروجن و جوتقان)، «عروسکی» و «دانشجویی» به میزبانی خراسان شمالی (بجنورد) و «سمینارهای پژوهشی» و «نمایشنامه‌نویسی» به میزبانی آذربایجان شرقی (تبریز) برگزار شد.

محمد نجاری: حضور بانوان در بخش نقالی و نمایش‌هایی آیینی پررنگ بود

محمد نجاری، عضو هیئت داوران بخش نقالی بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی سنتی به میزبانی استان چهارمحال‌وبختیاری با بیان این‌که جشنواره‌ها آفت تئاتر نیستند، گفت حضور بانوان در بخش نقالی و نمایش‌هایی آیینی واقعا پررنگ بود.

به گزارش ایران تئاتر به‌نقل از آناه، محمدنجاری، عضو هیئت‌داوران بخش نقالی بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی سنتی به میزبانی استان چهارمحال‌وبختیاری بود که از ششم تا نهم مهر در سه شهرستان شهرکرد، جوتقان و بروجن برگزار شد.

او دکترای زبان و ادبیات فارسی دارد و دانش‌آموخته سینما و فارغ‌التحصیل علوم انسانی و هنر است. تجاری تألیف، ترجمه و ویرایش بیش از شصت عنوان کتاب و مقاله را برعهده داشته و در کارنامه‌اش کارگردانی آثاری، چون «جنگنامه غلامان» نوشته بهرام بیضایی، «میرمیران و طاووس» نوشته صادق عاشورپور و... را دارد.

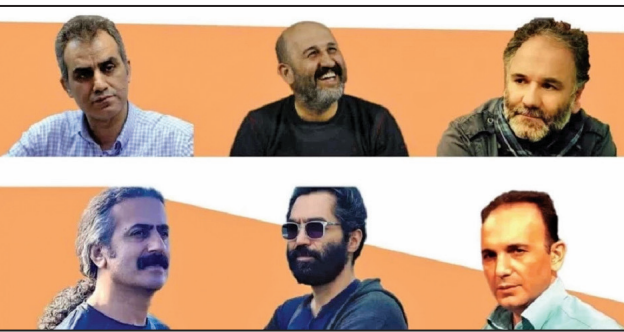
این عضو هیئت داوران بخش نقالی، درباره داوری آثار جشنواره گفت: «من بخش نقالی جشنواره آیینی سنتی را به فال نیک و مبارک می‌گیرم چراکه در این دوره تنوع آثار از حیث جغرافیایی، محتوایی، تنوع متون خاص برای نخستین بار اتفاق افتاد. حضور نقالان جوان و بازیگران کودک و نوجوان در بخش‌های مختلف جشنواره و حضور بانوان در بخش نقالی و نمایش‌هایی آیینی واقعا پررنگ بود.»

او درباره دو بخش «نمایش‌های فردی، نقالی، روایت‌های ملی و کارآواها» و «مهرکه‌ها، آیین‌ها و بازی‌های نمایشی» در جشنواره توضیح داد: «طبقه‌بندی که امسال در جشنواره صورت گرفت، در تئاتر غربی، سینما و ادبیات نیز وجود دارد. به طور مثال در حوزه ادبیات نمایشی ما عرصه‌های روایت، قولی، نقالی، حماسه، پرده‌خوانی و منقبت‌خوانی وجود دارد. از این رو به سیاست‌گذاران جشنواره برای انتخاب بخش‌های علمی نیز تبریک می‌گویم.»

نجاری درباره انتخاب آثار و افراد برگزیده گفت: «به نظر من مهرداد کاووسی که برگزیده این دوره از جشنواره شد یک اتفاق خوب در عرصه نمایش‌های آیینی سنتی است. دراین بخش آثار دوم و سوم انتخاب نکردیم، از دو اثر تقدیر و از سه نقال جوان هم به‌صورت ویژه تجلیل کردیم، یک بخش هم به گمان من اصلی‌ترین بخش بود و آن هم حرمت گذاشتن به پیشکسوتان و پیرمردان بود.»

داور بخش نقالی جشنواره نمایش‌های آیینی سنتی ادامه داد: «ما از چهار نقال و مرشد به‌طور ویژه تقدیر کردیم تا درسی برای جوانان باشد که آن‌ها هم در صورت رعایت احترام و ادب در آینده چنین ارج و قربی خواهند داشت. یک تقدیر ویژه هم با توجه به موضوع خاص مذهبی که داشتیم و به‌واسطه حفظ کرامت تاریخ اسلام صورت گرفت.» او با اشاره به این‌که با بیست‌واندی سال معلمی تلاش داشته تا جانب عدل و انصاف را رعایت کند، افزود: «من برخلاف کسانی که معتقدند جشنواره‌ها آفت هستند، این جشنواره‌ها را جای درخشش جوانان و همزیستی کنار پیشکسوتان و همین طور گفت‌وگوی درون خانواده تئاتر می‌دانم. در هر حال خود همین جوایز هم می‌تواند یک شور و شوق بین برگزیده‌ها تزریق کند تا کار تولید کرده و از همین راه ارتزاق کنند.»

نجاری در پایان گفت: «آلان با توجه به تحریم‌ها و امکانات مالی اندک، گمان می‌کنم این جشنواره‌ها هر چقدر هم که باشد کمک‌کننده است، اما فراموش نکنیم که آموزش و پژوهش دو بال عرصه تئاتر است که باید آن را جدی بگیریم، تعدد جشنواره‌ها اجراها را پررونق و تماشاگر را جذب می‌کند و همین طور آثار قوی‌تری نیز تولید شده و چراغ تئاتر روشن می‌ماند.»

۲۲ نمایش به جشنواره تئاتر خیابانی شهروند لاهیجان راه یافتند

۲۲ نمایش راه‌یافته به دو بخش «مسابقه» و «کودک و نوجوان» دوازدهمین جشنواره تئاتر خیابانی شهروند لاهیجان، معرفی شدند. ***

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در گیلان، هیئت‌های انتخاب آثار دو بخش از دوازدهمین جشنواره تئاتر خیابانی شهروند لاهیجان، نمایش‌های راه‌یافته به این رویداد نمایشی را معرفی کردند.

بخش مسابقه:

شهرام کرمی، وحید لک و محمدرضا جعفری لغوت، اعضای هیئت انتخاب بخش مسابقه جشنواره شهروند لاهیجان، آثار زیر را برای حضور در این رویداد پذیرفتند:

۱- «این چند نفر»، به کارگردانی امیر رجب‌پور از قزوین

۲- «پیوند کوالانسی»، به کارگردانی ابراهیم حیدری از خمینی شهر

۳- «سرباز صفر»، به کارگردانی وحید ارباب از رشت

۴- «علی سوت بلبلی»، به کارگردانی پویان عطایی از اصفهان

۵- «بازی»، به کارگردانی علی بیدلوسی از لاهیجان

۶- «سه دلک و نصفی»، به کارگردانی امیر امینی از لاهیجان

۷- «بودنبود»، به کارگردانی محمد قدیمی از تهران

۸- «شصت»، به کارگردانی رضا ملکی از اصفهان

۹- «انفال»، به کارگردانی کژال راستین از مریوان

۱۰- «زندگی با طعم محبت»، به کارگردانی پویا امامی از اصفهان

۱۱- «مجسمه»، به کارگردانی میلاد حسین‌زاده از آستانه شرقیه

۱۲- «کفش‌هایم دروغ نمی‌گویند»، به کارگردانی بهنام کاوه از آبادان

۱۳- «چند بطری آب برای مراسم تدفین پدر»، به کارگردانی کیانوش احمدی از تهران

۱۴- «خیلی دور خیلی نزدیک»، به کارگردانی مسعود کردی از بروجرد

۱۵- «نذر»، به کارگردانی علی روحی از مشهد

۱۶- «او منفی»، به کارگردانی نجمه محرابی از اصفهان

۱۷- «آهویی با روپوش قرمز»، به کارگردانی مجتبی خلیلی از تهران

بخش ویژه (نمایش‌های کودک و نوجوان)

همچنین هیئت انتخاب آثار بخش کودک و نوجوان دوازدهمین جشنواره تئاتر خیابانی شهروند لاهیجان، با حضور اکبر صدیقی‌نیا، مهرداد بخشی و محمود فرضی‌نژاد، نتایج آثار بخش کودک و نوجوان را به شرح ذیل اعلام کرد:

۱- «قطار شهری»، به کارگردانی سمانه حسینی از مشهد

۲- «هیولای بوگندو»، به کارگردانی مرجان خرسند از تهران

۳- «ساکت»، به کارگردانی امیر تنها از لاهیجان

۴- «لک‌لکی جون»، به کارگردانی فرامرز غلامیان از اصفهان

۵- «نارنجی رنگ ششقه»، به کارگردانی سوران حسینی از مریوان

دوازدهمین جشنواره تئاتر خیابانی شهروند به دبیری رضا زنده‌دل (شهردار لاهیجان) در نقاط مختلف لاهیجان از ۱۹ تا ۲۲ مهر ۱۴۰۲، برگزار خواهد شد.

کارگردان ارمنستانی مطرح کرد ایرانیان، مخاطبان گرمی هستند

کارن ام اچاتریجن کارگردان ارمنستانی «کارناوال»، برگزارِ جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی را فرصتی برای تبادل فرهنگ‌ها عنوان کرد و حضور در این رویداد را تجربه به یادماندنی برای گروهش دانست. او ایرانیان و به ویژه اهالی خراسان شمالی را مخاطبان گرمی معرفی کرد.

به گزارش ایران تئاتر، کارن ام اچاتریجن کارگردان نمایش «کارناوال» از ارمنستان در بخش عروسکی بیست و یکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی به میزبانی خراسان شمالی حاضر بود.

این کارگردان درباره حضورش در ایران گفت: «اگرچه تبادل فرهنگی و هنری میان ایران و ارمنستان سال‌هاست وجود دارد اما برگزاری جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی به واسطه بهره‌گیری از زبان هنر، بستری خواهد بود برای تبادل فرهنگ‌ها و فرصت بسیار خوبی است برای ارمنستان تا فرهنگ ایران را بشناسد.»

این کارگردان ارمنستانی حاضر در جشنواره با اشاره به این‌که ایران و ارمنستان در جشنواره‌های بسیاری کار مشترک ارائه کردند و گروهش آشنایی ضمنی با فرهنگ ایران و خراسان داشته است، گفت: «فکر نمی‌کردیم تا این اندازه با مخاطب علاقه‌مند به تئاتر روبه‌رو شویم. باید بگویم مخاطب ایرانی و به ویژه خراسان شمالی، مخاطب گرمی است و با نمایشی که زبان مادری آن‌ها نیست، برخورد بسیار جذابی داشت. حضور در این رویداد برای گروه ما تجربه بسیار جالب و شگفت‌انگیزی بود.» او ادامه داد: «با وجود این‌که زبان ارمنی، زمان مادری تماشاگران نبود و با آن آشنا نبودند، هر جایی که لازم بود عکس‌العمل نشان می‌دادند و به خوبی با نمایش و اجرا ارتباط برقرار کردند.»

اچاتریجن گفت: «شرکت در این جشنواره انگیزه گروه را برای تولید آثار بهتر و غنی‌تر دوچندان کرد و ما تلاش می‌کنیم تا آثار بهتری را نه تنها برای ارمنستان بلکه برای کشورهای دیگر به نمایش بگذاریم.»

این کارگردان نمایش عروسکی از فرصت فراهم‌شده برای تبادل تجربه و کسب اطلاعات استقبال کرد و گفت: «تماشای آثار دیگر گروه‌ها برایم جذاب بود و به خوبی توانستیم با آثار ارتباط برقرار کنیم.»

او به ارتباط خوب میان بازیگر و مخاطب در نمایش‌های اجرا شده اشاره کرد و یادآور شد: «لازمه ماندگاری و فعالیت در عرصه نمایش عروسکی به ویژه برای کودکان و مخاطب ارتباط‌گیری است از این رو معتقدم گروه‌های دیگر نیز باید از چگونگی برقراری ارتباط با مخاطب در نمایش‌های کودک الگو بگیرند.»

گفت و گو با هنرمند تاجیکستانی تجربه اجرا در کشور هم‌زبان جذاب است

سرپرست گروه نمایش آیینی و سنتی کشور تاجیکستان از تجربه اجرا در کشورهای هم‌زبان در قالب جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی گفت و این تجربه را جذاب برشمرد.

به گزارش ایران تئاتر، سهراب شیخاف، سرپرست گروه نمایش آیینی و سنتی کشور تاجیکستان که در دوره ۲۱ جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی با نمایش «طیلب پرواز» حضور داشت، درباره اهمیت تبادل فرهنگ‌ها در جشنواره، گفت: «جشنواره‌ها شرایطی را فراهم می‌کنند تا اصحاب هنر و فرهنگ با هنرمندان کشورهای دیگر ارتباط برقرار کنند و از یکدیگر آیین‌ها و سنت‌های خود را یاد بگیرند. این تبادل فرهنگی باعث می‌شود هنرمندان بتوانند تجربیات‌شان از فرهنگ و هنر کشورهای دیگر را در هنرهای نمایشی آیینی و سنتی خود به کار بگیرند.»

او با بیان این‌که تجربه اجرا در کشوری هم‌زبان جذاب است، افزود: «حضور و اجرا در کشور هم‌زبان برای ما افتخاری بوده است و خوشحالم از این‌که توانستیم به اجرای نمایش برای مردم ایران بپردازیم.»

شیخاف توضیح داد که این نمایش از یک نمایشنامه دراماتیک فرانسوی اقتباس و بر اساس آن کارگردانی شده است.

این هنرمند تاجیکستانی یادآور شد: «جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی باورهای ایران را برای ما به ارمغان آورده است و سبب آشنایی بیشتر ما با اشتراکات فراوان هنری و فرهنگی با مردم ایران شده است.»

او افزود: «برگزاری رویدادهایی چون جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی علاوه‌بر آشنایی هنرمندان ایران و تاجیکستان با سنت‌های نمایشی یکدیگر، باعث آشنایی دو ملت دوست و برادر با فرهنگ و خرده‌فرهنگ‌های دو کشور خواهد بود.» بیست و یکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی با دبیری احمد جولایی از یکم تا یازدهم مهر در بخش‌های «رادیو تئاتر» و «نمایشگاه هنرهای نمایشی» به میزبانی تهران، «صحنه‌ای» (ویژه-آزاد) و «بین‌الملل» به میزبانی استان گلستان (گرگان و کردکوی)، «شبه‌خوانی» به میزبانی استان مرکزی (تفرش)، «نمایش‌های فردی، نقالی، روایت‌های ملی و کارآواها» و «معرکه‌ها، آیین‌ها و بازی‌های نمایشی» به میزبانی استان چهارمحال و بختیاری (شهرکرد، بروجن و جوققان)، «عروسکی» و «دانشجویی» به میزبانی خراسان شمالی (بجنورد) و «سمینارهای پژوهشی» و «نمایشنامه‌نویسی» به میزبانی آذربایجان شرقی (تبریز) برگزار شد.

کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی ایران که در جشنواره اتودهای نمایشی بوکان آذربایجان غربی حضور داشت، این رویداد را بسیار موفق و ارزشمند خواند که جایگاهش را در کشور پیدا کرده است.

مدیرکل هنرهای نمایشی ایران:

جشنواره اتودهای نمایشی بوکان، جایگاهش را پیدا کرده است

محسوب می‌شوند، ولی در کنارش تولید هنری اصل ماجراست. به ویژه با این نمایش‌های کوتاه، مردم بهتر و بیشتر با تئاتر آشنا خواهند شد. اکنون حرکت دنیا به همین سمت است. شما سریال‌های کره‌ای و سریال‌های خارجی را هم نگاه بکنید، می‌بینید که در بین ۱۵ تا ۲۰ قسمت یک سریال، فیلم‌های کوتاهی به صورت وب سری تولید می‌کنند که مردم در فضای مجازی می‌توانند دنبال کنند. این نوع برنامه‌ها می‌توانند در آینده برای تولیدات محتوای فضای مجازی ما مورد استفاده قرار بگیرند. اگر هنرمندان توجه داشته باشند، می‌توانند برای پلتفرم‌هایی که هنر نمایش را پوشش می‌دهند، خوراک هنری تولید کنند و گردش چرخ اقتصاد تئاتر هم از این طریق شکل بگیرد.»

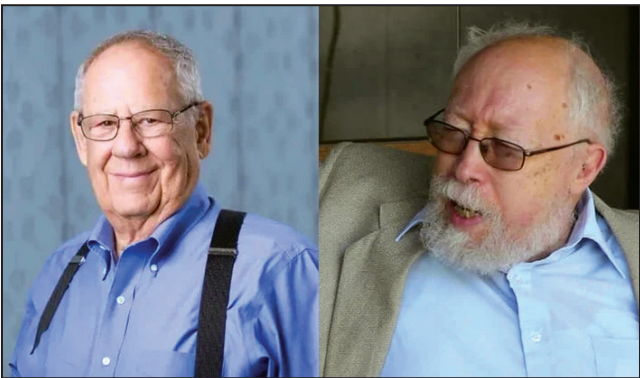
مدیرکل هنرهای نمایشی در پایان گفت: «میدوارم با آموزش مستمر، این گونه نمایشی که یک ژانر تاثیرگذار است، بتواند در کنار نمایش‌های فاخر و نمایش‌های بزرگ، جای خودش را پیدا کند.»

«ملی شدن این جشنواره و حضور ما در بوکان، نشانگر این است که این جشنواره توانسته است جایگاه خودش را پیدا کند و مسئولان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی را به اینجا بکشاند. این مهم، مستلزم این نکته است که دست‌اندرکاران جشنواره برای برگزاری هرچه بهتر این رویداد هنری برای سومین سال خودش با برنامه‌ریزی مدون پیش بروند.» او در این راستا افزود: «به عقیده من از روز سومی که این جشنواره به پایان می‌رسد، آغاز دوره سوم جشنواره است. باید خروجی‌های این جشنواره به استان‌ها داده شود و من از شما می‌خواهم که دبیرخانه این جشنواره فعالانه به کار خودش ادامه بدهد و با مسئولان استان در ارتباط باشد و گزارش عملکردش را به مدیران ارشد استان و مدیرکل محترم استان، آقای دکتر نوروزی ارائه کند.»

نظری با ابراز امیدواری در انتشار و انعکاس مناسب اخبار جشنواره در سطح کشور تأکید کرد: «درست است جشنواره‌ها یک جشن هم

پیدا کند.» این استاد دانشگاه افزود: «جوانان با این گونه نمایش‌های کوتاه که می‌توانند موقعیت‌های خلاقانه و خیلی خوبی را در یک مقطع زمانی کوتاه شکل دهند، حظ و دریافت فرهنگی لازم را برای تماشاگران فراهم می‌سازند و در کنارش کاتارسیس و آن تزکیه‌ای که لازم است، در مخاطب رخ می‌دهد.»

نظری با تأکید بر ضرورت برگزاری جشنواره‌ها و رویدادهای تئاتری در شهرهای مرزی کشور گفت: «به‌حمدالله این ظرفیت در این استان و به ویژه در شهر بوکان وجود دارد. هنرمندانی خوب و جوانانی برومند که در تولید آثار و برگزاری جشنواره تلاش کرده و می‌کنند، من را به آینده امیدوار می‌کند و امیدوارم که این جشنواره تداوم داشته باشد. به هر حال این جشنواره دومین دوره خودش را می‌گذراند و باید به بلوغ لازم برسد و ما شاهد اجرای بهترین کارهای خوب کشورمان در آن باشیم و استعدادهای خوب آن را برای کارهای بزرگ‌تر کشف کنیم.» مدیرکل هنرهای نمایشی ادامه داد:

چهره‌های مطرح تئاتر جهان از خاستگاه نمایش آیینی و چالش هوش مصنوعی گفتند

ریچارد شکندر و ماروین کارلسن دو چهره مطرح تئاتر جهان در قالب بخش سمینار بیست و یکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی به ارائه نقطه‌نظرات خود درباره خاستگاه تئاتر و نمایش آیینی پرداختند.

به گزارش ایران تئاتر، پژوهش در تئاتر ایران همیشه بخشی مغفول و مهجور بوده و کم‌تر به این حوزه بسیار مهم و تاثیرگذار توجه شده است.

همواره در رویدادها و جشنواره‌های تئاتری شاهد برگزاری بخش سمینار در کنار بخش اصلی هستیم اما سمینارها در اکثر موارد صرفاً جهت برگزاری برپا می‌شوند و برنامه‌ریزی ویژه‌ای برای آن‌ها انجام نمی‌گیرد. البته در برخی موارد نیز شاهد برگزاری سمینارهایی هستیم که در آن‌ها چهره‌های نام‌آشنای تئاتر جهان در قالب وینیار به ایراد سخنان و نقطه‌نظرات خود درباره موضوع مدنظر آن سمینار می‌پردازند که این امر اتفاق قابل توجهی است که باید شاهد تداوم آن باشیم.

بیست و یکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی با دبیری احمد جولایی برگزار شد. هر بخش از این جشنواره در یکی از استان‌های کشور برگزار شد و سهم آذربایجان شرقی میزبانی از بخش سمینار جشنواره بود.

بدون اغراق یکی از اتفاقات قابل تأمل و مهم بیست و یکمین جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی برگزاری بخش سمینار با دبیری نرگس یزدی بود که در آن چهره‌های نام‌آشنای تئاتر جهان یعنی ریچارد شکندر و ماروین کارلسن از نظریه‌پردازان و پژوهشگران مطرح تئاتر دنیا به همراه دیگر پژوهشگران خارجی و داخلی تئاتر حضور داشتند.

البته وینیارهای شکندر و کارلسن به دلیل نقص فنی در برقراری ارتباط تصویری طبق زمانبندی اعلام شده، انجام نشد و تغییری در زمان سخنرانی این ۲ چهره پژوهشی به وجود آمد.

ریچارد شکندر در این سمینار به ارائه نقطه‌نظرات خود درباره خاستگاه تئاتر، فرهنگ‌ها و

آیین‌های مختلف و همچنین تأثیر تکنولوژی بر آیین و سنت پرداخت.

او در بخشی از سخنان خود تأکید کرد: «به باور من آیین‌گرایان کیمبرلیج به طور مثال جین الن هریسن و جیمز فریزر، با این‌که متفکران بسیار خوبی بودند، مباحث‌شان مورد تردید است. آن‌ها نظریه‌ای را درباره خاستگاه تراژدی یونانی مطرح کرده و بر مبنای آن نظریه سعی داشتند خاستگاه تئاتر را به طور کلی تعیین کنند اما کاری که آن‌ها انجام دادند، از نظر علمی قابل پذیرش نیست و من در مقاله‌ای در این زمینه به طور مبسوط سخن گفته‌ام.» این پژوهشگر مطرح تئاتر جهان آموختن درباره فرهنگ‌های دیگر را بسیار مفید و لازم و در عین حال لذت‌بخش دانست و اظهار کرد: «من در مراسم آیینی و مذهبی کشورها و فرهنگ‌های مختلف شرکت داشته‌ام و بررسی آن‌ها همواره جذابیت بسیاری برایم داشته است.»

شکندر درباره تأثیر تکنولوژی دیجیتال بر آیین و سنت نیز توضیح داد: «تکنولوژی دیجیتال ناگزیر بر آیین و سنت تأثیر می‌گذارد همان‌طور که سال‌ها پیش با به وجود آمدن نگارش، سنت‌های شفاهی که زمانی صرفاً شفاهی انتقال می‌یافتند، به قالب مکتوب درآمدند و قدرت بیشتری یافتند اما تکنولوژی دیجیتال جایگزین آنچه پیش از آن وجود داشته نمی‌شود بلکه این‌ها در کنار هم قرار می‌گیرند.»

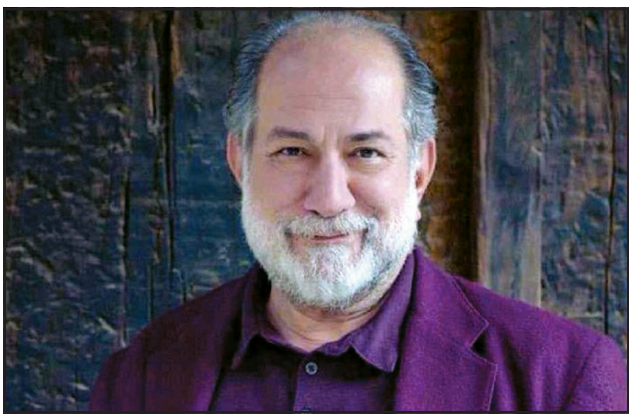
او در بخش دیگری از سخنان خود با بیان این‌که ما چالش چندانی با ربات‌ها نخواهیم داشت، گفت: «چالش اصلی ما با هوش مصنوعی خواهد بود. برای مثال ری کرتس‌وایل مفهوم سینیگلاریتی را مطرح کرده است به این معنی که هوش مصنوعی، آگاهی خاص خود را پرورش خواهد داد و نیز موتورهای هوش مصنوعی که اکنون وجود دارند و اطلاعات موجود را برگرفته و نورون‌های مصنوعی را می‌سازند که مانند مغز کار می‌کنند. بنابراین، تصور این‌که با چنین تکنولوژی‌ای در آینده چه رخ خواهد داد بسیار دشوار است.»

ماروین کارلسن که همچون شکندر در قالب وینیار در بخش سمینار بیست و یکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی حضور پیدا کرد، پژوهشی را درباره بررسی تعزیه ایران و نمایش‌های سایکل انگلیس ارائه داد.

این پژوهشگر مطرح در این باره توضیح داد: «تقریباً هر مورخ تاریخ تئاتر انگلیسی که به بررسی اجراهای تعزیه در ایران پرداخته، آن‌ها را با نمایش‌های سایکل انگلیسی قرون وسطایی مقایسه کرده است. نه صرفاً به سبب پیوندهای نزدیک آن‌ها با مراسم مذهبی، بلکه همچنین به دلیل شباهت ساختار بنیادین آن‌ها، مجموعه‌ای از نمایش‌های کوتاه با موضوع و تعداد متغیر که در فرمت یک فستیوال گرد می‌آیند.»

کارلسن ادامه داد: «در اغلب شرح و تفسیرهای انگلیسی پس از خاطرنشان کردن این شباهت‌ها، در ادامه به توصیف و فعالیت‌های اجرایی فرم ایرانی پرداخته شده که همچنان برای خوانندگان غربی ناآشناست. تاکنون توجه بسیار اندکی به موضوع انتخاب و آرایش متریل در این اجراها شده و مقایسه مشخصی با سایکل‌های انگلیسی انجام نشده است.»

او در ادامه تأکید کرد: «پژوهش حاضر بر آن است تا برای نخستین بار بررسی تطبیقی از این دو سنت فرهنگی انجام دهد و موضوعاتی نظیر جایگاه آن‌ها در تقویم مذهبی جشن‌ها، ساختار مبتنی بر عرضه‌داشت‌شان و نحوه گزینش و آرایش رویدادها در آن‌ها را بررسی کند.»

پیام تسلیت وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در فقدان آتیلا پسیانی خانواده سینما و تئاتر، داغدار درگذشت هنرمندی توانا و معلمی دلسوز شد

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در پیامی برای درگذشت آتیلا پسیانی نوشت متأسفانه، خانواده شریف سینما و تئاتر، داغدار درگذشت هنرمندی از نسل بزرگان عرصه هنر شد.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از مرکز روابط عمومی و اطلاع رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در پیامی درگذشت آتیلا پسیانی هنرمند کشورمان را تسلیت گفت.

متن پیام محمدمهدی اسماعیلی به شرح زیر است:

«انا الله و انا الیه راجعون

متأسفانه، خانواده شریف سینما و تئاتر، داغدار درگذشت استاد آتیلا پسیانی، هنرمندی از نسل بزرگان این عرصه شد؛ هنرمندی که در کنار توانمندی‌های بارز در عرصه بازیگری در سینما و تئاتر، سال‌ها به عنوان معلمی دلسوز و نمونه، بازیگران شاخصی را برای سینمای ایران تربیت کرد.

این هنرمند برجسته و چهره فرهیخته فرهنگ و هنر با ایفای نقش‌های گوناگون در صحنه‌های تئاتر، تلویزیون و سینما، آثار ماندگاری در دفتر زرین هنر برج گذاشت و بخشی از خاطرات فراموش نشدنی ما را در سینما خلق کرد.

اینجانب درگذشت زود هنگام این سینماگر بزرگ را به خانواده ایشان، جامعه هنری و سینمایی و عموم هموطنان تسلیت می‌گویم و از خداوند متعال مغفرت و رحمت واسعه برای آن عزیز از دست رفته و صبر و بردباری بازماندگان محترم را خواستارم.»

کاظم نظری درگذشت آتیلا پسیانی را تسلیت گفت

کاظم نظری مدیر کل هنرهای نمایشی در پیامی درگذشت آتیلا پسیانی هنرمند تئاتر، تلویزیون و سینما را تسلیت گفت.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به مناسبت درگذشت آتیلا پسیانی هنرمند تأثیرگذار و دوست‌داشتنی تئاتر، تلویزیون و سینما پیامی را منتشر کرد.

در متن پیام کاظم نظری آمده است:

«به نام آن که باقی است

اینک که یکی از هنرمندان شاخص عرصه‌های تئاتر، سینما و تلویزیون ایران، به ابدیت پیوسته است؛ به‌راستی جز ردپای نیکی و نیک‌خواهی، چه چیزی از او در خاطره‌های مان، برجای‌مانده است؟

آتیلا پسیانی، فرزندی خلف از سلاله هنری این سرزمین که فروتنانه، تقدیر آسمانی شدن در اوج زیست هنری را برگزید. همچون انتخاب‌هایی که هم در سلوک شخصی‌اش جلوه می‌کرد و هم در نقش‌ها و شخصیت‌هایی که با ظرافت تمام، همواره به نمایش می‌گذاشت.

فقدانش را به خانواده همیشه همراهش، نزدیکان و دوستان و همگانش در جامعه نمایشی کشور، تسلیت می‌گویم و از درگاه ایزد متعال، برای روح بی‌آلایش، آرمزش و آرامشی مینوی آرزو مندم.»

یادداشت دکتر علی رفیعی برای آتیلا پسیانی

استاد کهنه کار تئاتر به یاد آتیلا دل‌نوشته‌ای نوشت.

به گزارش ایران تئاتر، دکتر علی رفیعی، نویسنده و کارگردان پیشکسوت و پیش‌رو تئاتر ایران به مناسبت درگذشت آتیلا پسیانی بازیگر تئاتر، تلویزیون و سینما یادداشتی را منتشر کرد.

در یادداشت علی رفیعی آمده است:

«پیش از سال ۵۷ هر بار به ایران می‌آمدم با دعوت دوستانم به کارگاه نمایش سری می‌زدم.

شیفتگی، علاقه‌مندی و عشق به تئاتر جوانی کوشا مرا مجذوب کرد. او آتیلا بود. آتیلا پسیانی که دیری نگذشت تبدیل به یکی از بهترین رفقای من شد.

در سفرهای بعدی من به ایران دیدار با او عادت شده بود.

پس از ۵۷ که برای ماندن به ایران آمدم آتیلا کارگردانی پیشرو، خلاق و صاحب سبک شده بود. گروهش را داشت و می‌کوشید تا همواره جوانان را کشف و به دنیای حرفه‌ای وارد کند.

من با هر بار دیدن آثارش به وجد می‌آمدم.

آتیلا بی‌شک یکی از مؤثرترین کارگردانان جریان‌ساز تئاتر ایران است و خواهد ماند. به‌قدری او در ذهن من سمبل کار و زندگی بود که دوست نداشتم خبر منحوس بیماری‌اش را باور کنم. منتظر بودم تا پس از رخت برپستن پاندمی بازهم نامش بر صحنه‌ها به‌عنوان کارگردان و بازیگر بدرخشد.

همین که چندی پیش در سفر و از راه دور مشاهده کردم در مراسم بزرگداشت مقتدر بر روی صحنه آمد قلبم گرم شد.

پیغام داده بود دلتنگ است قرار شد از سفر که برگشتم او را ببینم. من برگشتم او به سفر رفت و حسرت آخرین دیدار بر دلمان ماند.

برای فاطمه، ستاره و خسرو عزیزم آروزی صبر می‌کنم.»

اختتامیه بیست‌ویکمین جشنواره آیینی‌وسنتی در بخش سمینار علمی ونمایشنامه‌نویسی برگزار شد

نمایشنامه‌نویسان برتر معرفی شدند

نفر اول: داوود معینی‌کیا؛ نمایشنامه «راپرت‌چی» از تهران
نفر دوم: علیرضا داوری؛ نمایشنامه «شماران» از هرمزگان
نفر سوم (مشترک): مهیار هزارجریبی؛ نمایشنامه «برف چال» از مازندران
و داوود ابراهیمی؛ نمایشنامه «هشت خان» از البرز

بخش سمینار علمی و نمایشنامه‌نویسی بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی به دبیری علمی نرگس یزدی، طی روزهای ۸ و ۹ مهر، در تبریز، خاستگاه نمایشنامه‌نویسی ایران برگزار شد.

هنرهای نمایشی کشور، رئیس انجمن هنرهای نمایشی کشور، دبیر جشنواره، مدیر کل فرهنگ و ارشاد آذربایجان شرقی و جمعی از پیشکسوتان تئاتر تبریز تجلیل به عمل آمده و به آنان گواهی‌نامه چاپ مقاله علمی اهدا شد.

در بخش نمایشنامه‌نویسی نیز از بین نمایشنامه‌های ارسالی نفرت برگزیده و توسط هیئت داوران انتخاب و معرفی شدند.

علی آقابابا، صابر اکبری و علیرضا خانی داوران بخش نمایشنامه‌نویسی با نام «فرهنگ عمومی» بودند.

برگزیدگان بخش نمایشنامه‌نویسی، به این ترتیب هستند:

در این مراسم تمامی سخنرانان و ارائه‌دهندگان مقاله به سمینار این جشنواره به همراه برخی پیشکسوتان تئاتر کشور و علاقه‌مندان به تئاتر حضور داشتند.

بخش سمینار علمی و نمایشنامه‌نویسی بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی سنتی در تبریز برگزار شد و هفت پژوهشگر بین‌المللی از کشورهای مختلف به ارائه مقالات از طریق ویدئو کنفرانس پرداختند. همچنین هشت مقاله توسط پژوهشگران ایرانی طی دو روز در تبریز ارائه شد.

از تمامی هشت پژوهشگر ارائه‌دهنده مقاله در مراسم اختتامیه توسط مدیر کل

به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، آیین اختتامیه بیست‌ویکمین دوره جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی در بخش سمینار علمی و نمایشنامه‌نویسی شب گذشته، نهم مهر با حضور کاظم نظری (مدیر کل هنرهای نمایشی)، احمد جولایی، (دبیر این دوره از جشنواره)، نرگس یزدی (دبیر علمی بخش سمینار)، اسرافیل فرج‌اللهی (رئیس انجمن هنرهای نمایشی کشور) و محمدحسین بلاغی (مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی آذربایجان شرقی) در تبریز برگزار شد.

بخش دانشجویی جشنواره آیینی و سنتی رقابتی شود

کارگردان حاضر در بیست و یکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی خواستار رویکرد رقابتی در بخش دانشجویی جشنواره شد و این اتفاق را علاوه بر ایجاد انگیزه در هنرمندان، در افزایش کیفیت آثار موثر دانست.

به گزارش ایران تئاتر، اهورا مرادی کارگردان اهل استان قزوین که با نمایش «روشنک» در بخش دانشجویی جشنواره بیست و یکم آیینی و سنتی شرکت کرده بود این رویداد را یکی از جشنواره‌های مهم و معتبر ایران دانست که به‌دور از فضاهای غیر هنری ثابت کرده به دنبال اهداف جشنواره است.

مرادی با اشاره به غنای فرهنگ و آیین‌های کهن ایران بهره‌گیری از ظرفیت

ضرورت انجام پژوهش‌های دانشگاهی با موضوع «آیین‌های نمایشی»

برگزیده بخش «سمینار» بیست و یکمین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی بر ضرورت انجام پژوهش‌های دانشگاهی در موضوع «آیین‌های نمایشی» تأکید کرد.

به گزارش ایران تئاتر، مهدیه امامی، پژوهشگر عرصه هنر که با مقاله «واکاوی قابلیت‌های نمایشی در مراسم روستای توت» در بخش سمینار بیست و یکمین دوره جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی حضور داشت، با اشاره به ضرورت توجه به پژوهش‌های هنری گفت: «امر پژوهش می‌تواند در حفظ، احیا و تبیین اصول و مبانی نمایش‌های آیینی، سنتی، مذهبی و بومی موثر باشد.»

این فعال تئاتری ادامه داد: «هویت تئاتر ملی و نمایش‌های آیینی و سنتی به اندازه‌ای ریشه‌دار است که از دل تاریخ و آیین‌های زندگی مردم برآمده است. متأسفانه آیین‌ها و نمایش‌های سنتی ارزشمندی که قدمت دیرینه‌ای دارند، کمتر مورد توجه قرار گرفته و در پژوهش‌های دانشگاهی و مدارس نیز به صورت تخصصی به موضوع آیین‌های نمایشی، پرداخته نشده است. از مقالات و پژوهش‌های ارائه شده در حوزه آیین‌ها و سنت‌های نمایشی می‌توان به عنوان عناصر اصلی و پس زمینه فکری در تولید آثار نمایشی بهره برد.»

این پژوهشگر عنوان مقاله ارائه شده خود را به این سمینار «واکاوی قابلیت‌های نمایشی در مراسم روستای توت» عنوان کرد.

پنج‌مهمان خارجی جشنواره بین‌المللی پانتومیم زنجان معرفی شدند

پنج اثر راه‌یافته از کشورهای تونس، ایتالیا، پاکستان، ترکیه و ژاپن به بخش بین‌الملل دومین جشنواره بین‌المللی پانتومیم زنجان معرفی شدند.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، اسامی پنج اثر راه‌یافته به بخش بین‌الملل دومین جشنواره بین‌المللی پانتومیم زنجان اعلام شد.

نمایش «بی‌قصه... خونریزی» به نویسندگی و کارگردانی عبدالرحمن شریف و صادق عیدانی با مدت‌زمان ۴۵ دقیقه، کاری از کمپانی تئاتر یکپارچه از کشور تونس؛ نمایش «حیوانات دیوانه» به نویسندگی و کارگردانی آندره فدی با مدت‌زمان ۴۵ دقیقه، کاری از کمپانی دلفک دیوانه از کشور ایتالیا؛ نمایش «روشنی» به نویسندگی و کارگردانی آ.د بلوچ با مدت‌زمان ۱۵ دقیقه، کاری از کمپانی تئاتر سنگت از کشور پاکستان؛ نمایش «در لحظه آخر»، به نویسندگی و کارگردانی اونور کایا با مدت‌زمان ۳۵ دقیقه، کاری از کمپانی تئاتر لار از کشور ترکیه؛ نمایش «تلفیق سه اثر: پرتره، قدیمی، اپرای فضایی» به نویسندگی و کارگردانی هیرومی هوسوکاوا با مدت‌زمان ۳۵ دقیقه، کاری از کمپانی تئاتر هیرومی هوسوکاوا (رئیس موسسه مایم نوکیو) از کشور ژاپن.

دومین جشنواره بین‌المللی پانتومیم زنجان با مشارکت اداره کل هنرهای نمایشی، اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان زنجان، انجمن هنرهای نمایشی ایران، خانه پانتومیم زنجان و ارگان‌های استانی زنجان به دبیری ساسان قجر از ۱۷ تا ۲۰ مهر ۱۴۰۲ در زنجان برگزار خواهد شد.

Iran Theater- The closing ceremony of the 21st International Traditional and Ritual Theater Festival was held on Tuesday, October 2 with the presence of the Minister of Culture and Islamic Guidance in Gorgan.

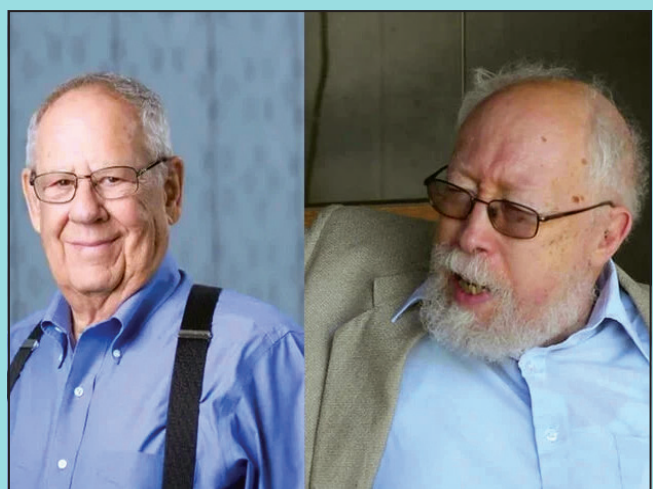
21st International Traditional and Ritual Theater Festival closes

The theatrical groups that participated in the festival, veteran artists and general managers of culture and Islamic guidance of the five host provinces were honored at the closing ceremony. The closing ceremony was held with the presence of Mohammad Mehdi Esmaili (Minister of Culture and Islamic Guidance), Ali Mohammad Zanganeh (Governor of Golestan), Mahmoud Salari (Deputy of Arts Affairs of the Minister of Culture and Islamic Guidance), Kazem Nazari (Director General of Dramatic Arts), Esrafil Farajollahi (CEO of the Dramatic Arts Association),

Mohammad Ra'ayat (Director General of Culture and Islamic Guidance of Golestan) and a large number of artists from all over the country in Fakhroddin Asadgorgani Hall in Gorgan city. Ahmad Joulaie, the artistic director of the 21st International and Ritual Theater Festival presented a report about holding the festival: Artists participated in the festival tried to keep the festival exciting in the best possible way. While we were facing a lot of time constraints to hold this edition, good things happened in the festival with the efforts of all

my colleagues. Ritual, tradition, national capital were the most important keywords that we tried to realize. Mohammad Mehdi Esmaili, Minister of Culture and Islamic Guidance, said in this ceremony: I believe that the experience of holding International Traditional and Ritual Theater Festival has become a new experience that they accomplished an important task with the support of different provinces and the efforts of local and foreign artists. Undoubtedly, such actions are worthy of special gratitude, for which all festival officials

should be thanked. The effective presence of the Governor of Golestan, the representatives of the people of this province in the Islamic Council, the deputy of artistic affairs of the Ministry of Culture and Islamic Guidance, and the General Directorate of Performing Arts were able to provide a very effective role in holding the festival as well as possible. He continued: We have to pay attention to the various subtleties of art. Our policy is to expand the culture and art of the country, but the policy of the opponent is to silence this field.

Richard Schechner and Marvin Carlsen on the origins of ritual performances and artificial intelligence

Iran Theater- Richard Schechner and Marvin Carlsen, two prominent figures of world theater, presented their points of view about the origin of ritual theater and in the seminar section of the 21st International Traditional and Ritual Theater Festival

One of the important events of the festival was the holding of the seminar section with Narges Yazdi as manager and the well-known figures of world theater participated in seminar such as Richard Schechner and Marvin Carlsen, prominent theorists and researchers of world theater. Richard Schechner presented his views on the origin of theater, different cultures and rituals, as well as the impact of technology on ritual and tradition: I have participated in ritual and religious ceremonies of different cultures

and countries and examining them has always been very attractive to me. He also explained about the impact of digital technology on religion and tradition: Digital technology will inevitably affect ritual and tradition, just as many years ago with the advent of writing, oral traditions that were once everything only transmitted orally, became written and gained more power. But digital technology does not replace what existed before, but rather they are placed together. Our main challenge will be with artificial intelligence. Marvin Carlsen presented a research on the study of Iranian Ta'zieh and English cycle dramas. He explained: Almost every English historian who has studied ta'zieh performances in Iran has compared them with medieval English cycle dramas. Not only because of their close links with religious ceremonies, but also because of the similarity of their basic structure, a series of short plays with a variable number and theme that came together in a festival format.

Every theater festival must have a research attachment

Esrafil Farajollahi, was one of the attendees at the closing ceremony of two sections of the 21st International Traditional and Ritual Theater Festival in Tabriz City. He explained about the importance of research in theater: The research section should exist in all festivals. Academic research and reviews, as an attachment of any festival, should be continuously active throughout the year. With the addition of research in the festivals, the quality of performances are improved, and the published books and academic articles bring freshness to the atmosphere of the festival.

The Armenian director: Iranians are warm audiences

Iran Theater-Karen M. Echatrijan, the Armenian director of "Carnival", called the International Traditional and Ritual Theater Festival an opportunity to exchange cultures and considered attending this event a memorable experience for his group. He introduced Iranians and especially the people of North Khorasan as warm audiences.

Karen M. Echatrijan, the director of the "Carnival" show from Armenia, has participated in the puppet section of the 21st International Traditional and Ritual Theater Festival hosted by North Khorasan.

This director said about his presence in Iran: Although there has been cultural and artistic exchange between Iran and Armenia for many years, However, holding a festival of ritual and traditional shows by using the language of art will be a platform for exchanging cultures and is a very good opportunity for Armenia to get to know the culture of Iran. He continued: Even though the Armenian language was not the native language of the audience and they were not familiar with it, they reacted and communicated well with the show. Echatrijan is participating in this festival for the first time: Participation in this festival doubled the group's motivation to produce better and richer works, and we are trying to show better works not only for Armenia but also for other countries. Karen who has been watching the works of other groups, welcomed the opportunity provided to exchange experience and gain information and said: Watching the works of other groups was interesting to me and we were able to communicate well with them.

Performing in a country with the same language is attractive

Iran Theater- The director of the ritual and traditional theater group of Tajikistan talked about the experience of performing in a country with the same language and He described it as an attractive experience

Sohrab Sheikho, head of the ritual and traditional show group from Tajikistan, who participated in 2023 Traditional and Ritual Theater Festival with the show "Tabib Parvaz", talked about the importance of exchanging cultures in the festival: Festivals provide conditions for artists to communicate with various artists from other countries and learn from each other their customs and traditions. This cultural exchange allows them to use their experiences of the culture and art of other countries in their ritual and traditional performing arts. He said that the experience of performing in a country with a common language is attractive, adding: Performing in a country with the same language has been an honor for us and we are happy that we were able to perform the show for Iranians. Sheikho explained that the show was adapted and directed from a French dramatic play. This Tajik artist recalled: "The festival has brought us the ritual and traditional performances of Iran's beliefs and has made us more familiar with the many artistic and cultural commonalities with Iranians."

The 21st Traditional and Ritual Theater Festival will be held in October 2023 in five provinces under the direction of Ahmed Joulaie.

ایران

انجمن هنرهای نمایشی ایران

چاپ و انتشار: روزنامه ایران

مدیر عامل: اسرافیل فرج اللهی

تهیه و تولید: www.theater.ir

سر دبیر: مهدی یاور منش
دبیر تحریریه: حسین محمدیانی
مدیر هنری: سید مهدی فدوی
مسئول پورتال های استانی: میترا رضایی
خبرنگاران: نگار امیری، علی کیهانی
مترجم: ارغوان اشتری
دبیر عکس: رضا معطریان
عکاس: میلاد میرزاعلی
مدیر فنی: حسین سینجلی

ایران تئاتر
دراگاه شخصی هنرهای نمایشی ایران

مدیر کل: کاظم نظری
مدیر روابط عمومی: مهدی یوسفی کیا